

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ก.

ข้อมูลพื้นฐานด้านการคมนาคมและการขนส่งของจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย เส้นรุ้งที่ 16 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก สูงจากน้ำทะเลประมาณ 310 เมตร (1,027 ฟุต) ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 750 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดประเทศเมียนมาร์
ทิศใต้	ติดจังหวัดลำพูน จังหวัดตาก
ทิศตะวันออก	ติดจังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน
ทิศตะวันตก	ติดจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ขนาด

จังหวัดเชียงใหม่มีเนื้อที่ประมาณ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร (12,566,910 ไร่) กว้างจากตะวันตกไปตะวันออกประมาณ 138 กิโลเมตร ยาวจากเหนือจรดใต้ประมาณ 320 กิโลเมตร ทำให้เชียงใหม่กลายเป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ประชากร

จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,591,372 คน เป็นชาย 792,505 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 ของประชากรทั้งหมด เป็นหญิง 798,867 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20 ของประชากรทั้งหมด อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดคือ อำเภอเมืองเชียงใหม่ มีจำนวนประชากร 272,649 คน (รวมเขตเทศบาลนครเชียงใหม่)¹

¹สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่, "ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงใหม่", ฝ่ายวิจัยบริการการตลาด กองวิจัยสินค้าและการตลาด, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 2540, หน้า 4.

ความหนาแน่นของประชากร

จังหวัดเชียงใหม่มีเนื้อที่ประมาณ	20,107.057 ตารางกิโลเมตร	มีประชากรจำนวน
1,591,372 คน	แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 204 ตำบล 1,862 หมู่บ้าน	จำนวนบ้าน 501,663 หลัง
ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยต่อพื้นที่		79.14 คน/1 ตารางกิโลเมตร
ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยต่อครัวเรือน		3.00 คน/1 ครัวเรือน
จำนวนคนเกิด 19,923 คน หรือ เฉลี่ย		12.64 คน/1,000 คน
จำนวนคนตาย 13,624 คน หรือ เฉลี่ย		8.65 คน/1,000 คน
มีอัตราเพิ่มของประชากรร้อยละ		0.40

ประชากรที่อาศัยอยู่หนาแน่นที่สุด คือ อำเภอเมือง ในเขตเทศบาล เฉลี่ย 4,539.88 คน/1 ตารางกิโลเมตรและพื้นที่ที่มีจำนวนประชากรเบาบางที่สุด คือ อำเภอแม่แจ่ม อมก๋อยและสะเมิง เฉลี่ย ประมาณ 10 คน 22 คน และ 25 คน/ตารางกิโลเมตร ตามลำดับ² ลักษณะการรวมตัวของประชากรในการเลือกที่อยู่อาศัยมักจะกระจุกตัวในพื้นที่ราบและที่เจริญแล้ว หรือที่ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการ เช่น ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล เป็นต้น

เศรษฐกิจด้านการการคมนาคมและขนส่ง

เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยระหว่างปี 2535-2538 ประมาณร้อยละ 7.29 ต่อปี มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร 33,231 บาท/คน/ปี (ปี พ.ศ.2538) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดมีมูลค่า 47,819.80 ล้านบาท โดยภาคบริการมีส่วนในผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสูงเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือภาคอุตสาหกรรมมีส่วนเป็นอันดับที่ 2 ภาคการค้าส่งและค้าปลีกเป็นอันดับที่ 3 ส่วนการคมนาคมและการขนส่งนั้นทำรายได้เป็นอันดับที่ 6 (ดูจากตารางที่ 4.1)

²สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่, "ข้อมูลการตลาดจังหวัดเชียงใหม่", ฝ่ายวิจัยบริการการตลาด กองวิจัยสินค้าและการตลาด, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 2540, หน้า 4.

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ.2532-2538

หน่วย : พันบาท

สาขา	2534	2535	2536	2537	2538
เกษตรกรรม	6,942,575	6,581,841	6,371,358	7,227,009	7,511,729
พืชผล	4,988,569	4,868,048	4,378,381	5,177,355	5,248,952
ปศุสัตว์	1,378,441	1,032,586	1,197,382	1,245,972	1,408,422
ประมง	58,209	65,054	99,573	90,621	89,694
ป่าไม้	1,373	-	-	133	-
บริการทางการเกษตร	102,603	115,413	120,714	123,775	102,613
การแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรอย่างง่าย	413,353	500,740	575,308	589,153	662,048
เหมืองแร่และขุดหิน	332,078	381,818	455,162	439,026	445,804
อุตสาหกรรม	4,514,207	8,005,027	8,968,470	11,772,089	12,333,030
การก่อสร้าง	3,673,195	3,965,893	4,800,729	6,279,848	7,622,746
การไฟฟ้าและการประปา	782,901	965,758	1,090,189	1,263,555	1,368,027
การคมนาคมและการขนส่ง	3,536,148	3,673,250	4,266,701	4,902,740	5,029,644
การค้าส่งและค้าปลีก	6,122,094	6,694,089	7,305,717	7,904,285	8,789,197
การธนาคาร การประกันภัย- และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	2,904,089	3,363,141	4,109,764	4,819,207	5,446,461
ที่อยู่อาศัย	1,784,598	2,093,386	2,257,237	2,412,568	2,533,818
การบริการและการป้องกันประเทศ	2,563,364	3,117,822	3,498,815	3,801,334	4,672,109
บริการ	12,980,174	13,252,228	13,515,915	13,189,471	15,642,172
รวมรวมผลิตภัณฑ์	46,135,423	52,085,253	56,640,057	64,011,132	71,394,737
ประชากร (1,00 คน)	32,907	36,888	39,859	44,763	49,614
รายได้ต่อหัว (บาท)	1,402	1,412	1,421	1,430	1,439

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 2 : มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ.2532-2538 ณ ราคาคงที่ปี พ.ศ.2531

หน่วย : พันบาท

สาขา	2534	2535	2536	2537	2538
เกษตรกรรม	5,477,237	5,005,841	5,624,729	5,678,422	5,294,872
พืชผล	4,004,856	3,760,742	4,020,956	4,174,332	3,841,207
ปศุสัตว์	1,017,815	753,211	1,071,449	989,990	947,413
ประมง	46,776	50,414	71,731	63,139	64,265
ป่าไม้	1,228	-	-	65	-
บริการทางการเกษตร	89,035	94,399	95,204	89,596	69,130
การแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรอย่างง่าย	317,527	347,075	365,389	361,300	372,857
เหมืองแร่และขุดหิน	259,235	303,060	381,935	370,902	361,651
อุตสาหกรรม	3,799,229	6,751,934	7,199,653	9,143,999	9,221,209
การก่อสร้าง	2,902,670	2,909,101	3,292,468	4,074,815	4,600,906
การไฟฟ้าและการประปา	765,206	852,632	927,205	1,062,890	1,197,245
การคมนาคมและการขนส่ง	3,238,951	3,270,974	3,722,647	4,166,046	4,304,137
การค้าส่งและค้าปลีก	5,204,125	5,314,900	5,638,478	5,846,497	6,278,319
การธนาคาร การประกันภัย- และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	2,463,352	2,740,027	3,240,768	3,615,424	3,862,001
ที่อยู่อาศัย	1,668,843	1,894,394	1,947,565	2,026,148	2,113,550
การบริการและการป้องกันประเทศ	1,924,418	1,957,810	2,025,529	2,089,912	2,287,781
บริการ	9,364,064	8,843,236	8,291,534	7,594,284	8,298,157
รวมรวมผลิตภัณฑ์	37,067,330	39,843,908	42,292,529	45,669,338	47,819,828

ที่มา : ศูนย์พัฒนาภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

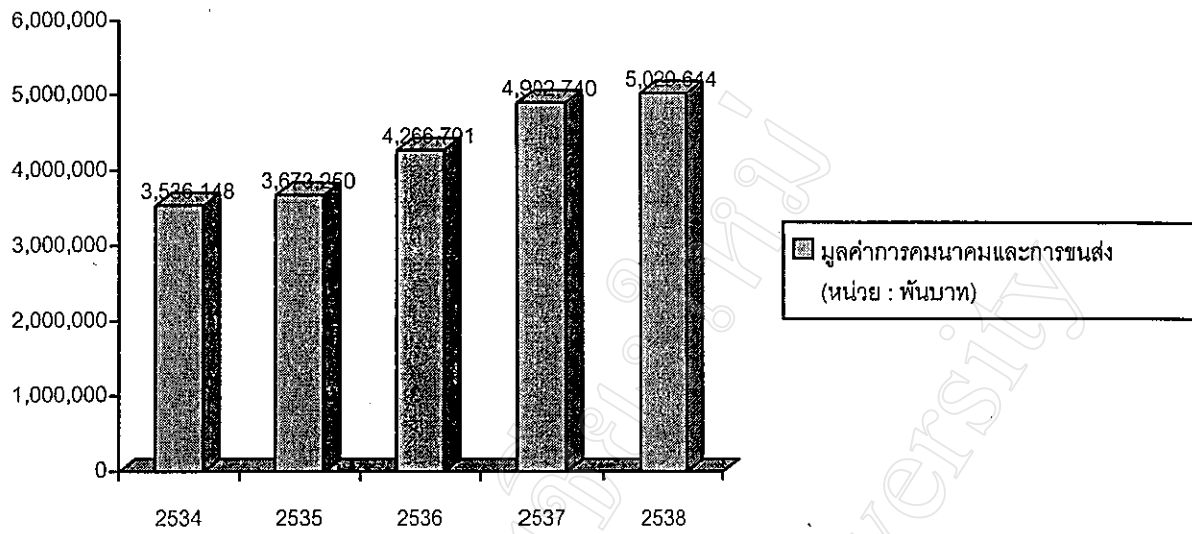
ตารางที่ 3 : แสดงร้อยละมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ.2532-2538

หน่วย : ร้อยละ

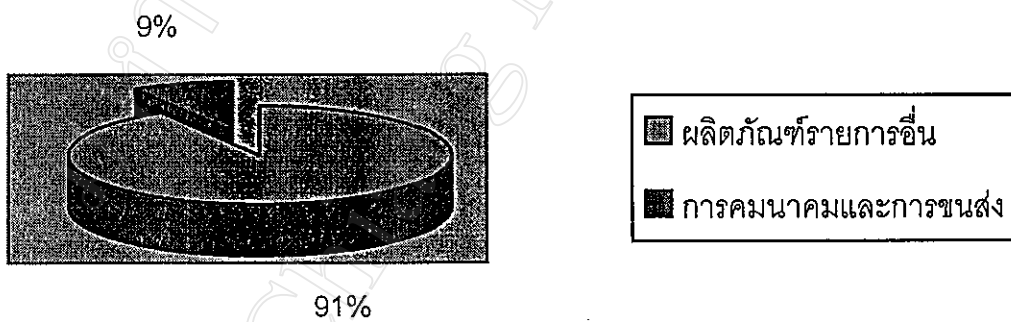
สาขา	2534	2535	2536	2537	2538	ลำดับ ที่
เกษตรกรรม	14.8	12.6	13.3	12.4	11.1	4
พืชผล	10.8	9.4	9.5	9.1	8.0	5
ปศุสัตว์	2.7	1.9	2.5	2.2	2.0	11
ประมง	0.1	0.1	0.2	0.1	0.1	15
ป่าไม้	-	-	-	.000001	-	17
บริการทางการเกษตร	0.2	0.2	0.2	0.2	0.1	16
การแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรอย่างง่าย	0.9	0.9	0.9	0.8	0.8	13
เหมืองแร่และข่อยหิน	0.7	0.8	0.9	0.8	0.8	14
อุตสาหกรรม	10.2	16.9	17.0	20.0	19.3	2
การก่อสร้าง	7.8	7.3	7.8	8.9	9.6	7
การไฟฟ้าและการประปา	2.1	2.1	2.2	2.3	2.5	12
การคมนาคมและการขนส่ง	8.7	8.2	8.8	9.1	9.0	6
การค้าส่งและค้าปลีก	14.0	13.3	13.3	12.8	13.1	3
การธนาคาร การประกันภัย- และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	6.6	6.9	7.7	7.9	8.1	8
ที่อยู่อาศัย	4.5	4.8	4.6	4.4	4.4	10
การบริการและการป้องกันประเทศ	5.2	4.9	4.8	4.6	4.8	9
บริการ	25.3	22.2	19.6	16.6	17.4	1
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : จากการคำนวณ

ภาพที่ 1 : มูลค่าการคมนาคมและการขนส่งของจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ.2534-2538

ภาพที่ 2 : สัดส่วนการคมนาคมและการขนส่งของจังหวัดเชียงใหม่เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์รายการอื่นๆ เฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ.2534-2538

ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ข.

เส้นทางการแบ่งเขตการขนส่ง

1. เส้นทางเขต 1 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 7 จังหวัดคือ
 - 1.1 จ. แม่ฮ่องสอน
 - 1.2 จ. เชียงใหม่
 - 1.3 จ. ลำพูน
 - 1.4 จ. เชียงราย
 - 1.5 จ. ลำปาง
 - 1.6 จ. ตาก
 - 1.7 จ. พะเยา
2. เส้นทางเขต 2 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 5 จังหวัดคือ
 - 2.1 จ. กำแพงเพชร
 - 2.2 จ. แพร่
 - 2.3 จ. น่าน
 - 2.4 จ. อุตรดิตถ์
 - 2.5 จ. สุโขทัย
3. เส้นทางเขต 3 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 3 จังหวัดคือ
 - 3.1 จ. พิษณุโลก
 - 3.2 จ. เพชรบูรณ์
 - 3.3 จ. พิจิตร
4. เส้นทางเขต 4 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 7 จังหวัดคือ
 - 4.1 จ. นครสวรรค์
 - 4.2 จ. อุทัยธานี
 - 4.3 จ. ชัยนาท
 - 4.4 จ. สิงห์บุรี
 - 4.5 จ. อ่างทอง
 - 4.6 จ. สุพรรณบุรี
 - 4.7 จ. อโยธยา

5. เส้นทางเขต 5 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 3 จังหวัดคือ

5.1 จ. ลพบุรี

5.2 จ. สระบุรี

5.3 จ. นครราชสีมา

6. เส้นทางเขต 6 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 5 จังหวัดคือ

6.1 จ. เลย

6.2 จ. ชัยภูมิ

6.3 จ. หนองคาย

6.4 จ. อุตรธานี

6.5 จ. ขอนแก่น

7. เส้นทางเขต 7 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 5 จังหวัดคือ

7.1 จ. นครพนม

7.2 จ. สกลนคร

7.3 จ. กาฬสินธุ์

7.4 จ. มหาสารคาม

7.5 จ. ร้อยเอ็ด

8. เส้นทางเขต 8 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 5 จังหวัดคือ

8.1 จ. ยโสธร

8.2 จ. อุบลราชธานี

8.3 จ. ศรีสะเกษ

8.4 จ. สุรินทร์

8.5 จ. บุรีรัมย์

9. เส้นทางเขต 9 มีอาณาบริเวณอยู่ใน 3 จังหวัดคือ

9.1 จ. ปราจีนบุรี

9.2 จ. นครนายก

9.3 จ. ฉะเชิงเทรา

10. เส้นทางเขต 10 มีอาณาบริเวณอยู่ในเขต 4 จังหวัดคือ

10.1 จ. ชลบุรี

10.2 จ. ระยอง

10.3 จ. จันทบุรี

10.4 จ. ตราด

11. เส้นทางเขต 11 มีอาณาบริเวณอยู่ในเขต 7 จังหวัดคือ

11.1 จ. สมุทรสาคร

11.2 จ. สมุทรสงคราม

11.3 จ. นครปฐม

11.4 จ. ราชบุรี

11.5 จ. กาญจนบุรี

11.6 จ. เพชรบุรี

11.7 จ. ประจวบคีรีขันธ์

12. เส้นทางเขต 12 มีอาณาบริเวณอยู่ในเขต 2 จังหวัดคือ

12.1 จ. ระนอง

12.2 จ. ภูเก็ต

13. เส้นทางเขต 13 มีอาณาบริเวณอยู่ในเขต 3 จังหวัดคือ

13.1 จ. สุราษฎร์ธานี

13.2 จ. นครศรีธรรมราช

13.3 จ. ชุมพร

ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ก.

ข้อกำหนดนายทะเบียนการขนส่ง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2505)

เรื่อง กำหนดวิธีการบรรทุก จำนวนผู้ประจํายานพาหนะคนโดยสาร
และอัตราเร็วสูงสุดของรถยนต์บรรทุกและรถพ่วง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. 2497 และโดยอนุมัติของอธิบดีกรมการขนส่ง นายทะเบียนการขนส่งจึงได้วางข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะวิธีการบรรทุกจำนวนผู้ประจํายานพาหนะคนโดยสาร และอัตราเร็วสูงสุดของรถยนต์บรรทุก และรถพ่วงที่มีน้ำหนักบรรทุกเกินกว่า 2,000 กิโลกรัม ไว้ดังต่อไปนี้

วิธีการบรรทุกโดยทั่วไป

การบรรทุกสิ่งของบนรถยนต์บรรทุกและรถพ่วงให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ส่วนกว้างของสิ่งของที่บรรทุกแล้วต้องไม่เกินส่วนกว้างของรถนั้น
2. สิ่งของต้องไม่ยื่นออกเกินกันชนด้านหน้าของรถ ส่วนท้ายอาจจะยื่นเลยกันชนหลัง หรือส่วนท้ายสุดของรถได้ไม่เกิน 2.50 เมตร สำหรับรถยนต์กะบะบรรทุกห้ามมิให้เปิดกะบะท้ายในระหว่างการขนส่ง เว้นแต่สิ่งของบรรทุกนั้นมีขนาดยาวเกินความยาวของรถยนต์เท่านั้น
3. ส่วนสูงทั้งหมดของสิ่งของเมื่อบรรทุกแล้วต้องไม่เกินกว่า 3.00 เมตร จากระดับพื้นถนน
4. สิ่งของที่บรรทุก การเคลื่อนน้ำหนักบรรทุก หีบห่อต่าง ๆ บนรถยนต์จะต้องไม่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่บุคคลทั้งที่อยู่บนรถหรือที่ถนนได้ หีบห่อต่าง ๆ จะถูกยึดแน่นมิให้ส่วนหนึ่งส่วนใดตกลงจากรถ และถ้าสิ่งของที่บรรทุกนั้นเป็นของที่อาจจะปลิวฟุ้งได้ หรือเป็นสิ่งโสโครกให้ปกปิดหรือมีเครื่องป้องกันอย่าให้สิ่งของนั้นปลิวฟุ้งหรือส่งกลิ่นเป็นเหตุรำคาญแก่สาธารณชน
5. เมื่อบรรทุกสิ่งของซึ่งยื่นออกไปมากเกินไฟท้ายรถไปเกินกว่า 1.00 เมตร จะต้องมีโคมไฟเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งดวงที่ระยะไม่เกิน 1.00 เมตร จากปลายสุดของสิ่งของที่ยื่นออกไปนั้น

การบรรทุกสัตว์มีชีวิต

6. รถยนต์ที่ใช้ในการรับจ้างขนส่งสัตว์มีชีวิต จะต้องได้รับการล้างทำความสะอาดโดยเรียบร้อย และฉีดยาฆ่าเชื้อโรคทันทีที่การขนส่งเสร็จสิ้นลงแล้ว ยกเว้นแต่กรณีที่มีการขนส่งจะต้องดำเนินติดต่อกันหลายเที่ยวระหว่างสถานที่เดิมในวันเดียวกัน การทำความสะอาดจะต้องรอไว้จนกว่าการขนส่งเที่ยวสุดท้ายจะเสร็จสิ้นลง
7. การขนส่งสัตว์มีชีวิตขึ้นหรือลงรถยนต์บรรทุก ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องมีเครื่องมือหรือสถานที่เตรียมไว้สำหรับการนี้โดยเฉพาะ
8. ห้ามมิให้ก่อความทรมานแก่สัตว์มีชีวิต โดยไม่จำเป็นระหว่างการขนส่ง

การขนส่งอาหาร

9. รถยนต์สำหรับการบรรทุกขนส่งอาหารจะต้องสะอาด อาหารในที่นี้ให้หมายถึงอาหารและเครื่องมือสำหรับมนุษย์บริโภค ยกเว้น นม น้ำ ยารักษาโรค และอาหารดิบ ซึ่งจะต้องผ่านการเตรียมอีกต่อหนึ่งของโรงงานบรรจุ
10. ห้ามมิให้พนักงานขับรถบรรทุกหรือผู้ช่วยในระหว่างการขนส่งอาหารที่ไม่มีหีบห่อบรรจุ
11. ห้ามมิให้บรรทุกสัตว์มีชีวิต เช่น เป็ด ไก่ ร่วมกันกับอาหารบนรถคันเดียวกัน
12. เนื้อสัตว์จะต้องมีสิ่งปกปิดในระหว่างการขนส่งบนรถอื่น ที่มีใช้รถยนต์บรรทุกที่มีบานประตูปิดมิดชิด และห้ามบรรทุกสัตว์มีชีวิตรวมไปในรถคันเดียวกันกับเนื้อสัตว์ ยกเว้นแต่เนื้อจะได้รับการบรรจุหีบห่อเป็นอย่างดี

การบรรทุกน้ำมัน

13. การขนส่งน้ำมัน จะต้องใช้ความระมัดระวังอย่าให้โดนความร้อน หรือเปิดให้ฝุ่นละออกสกปรก น้ำฝนหรืออื่น ๆ ทำความสกปรกขึ้นได้ รถยนต์บรรทุกจะต้องสะอาด และห้ามบรรทุกสัตว์หรือสิ่งของอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ น้ำมันเสียได้ร่วมไปกับรถคันเดียวกัน

การบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง

14. น้ำมันเชื้อเพลิง โดยปกติจะต้องขนส่งด้วยรถยนต์บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งจัดสร้างมาเป็นพิเศษ
15. รถยนต์บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงจะต้องไม่ออกแบบให้ถังของเหลวได้เกิด 4,000 แกลลอน หรือประมาณ 18,160 ลิตร

16. รถยนต์บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีขนาดความจุกว่า 1,500 แกลลอนขึ้นไป ซึ่งต่อตัวถังภายในประเทศจะต้องเสนอแบบเพื่ออธิบดีอนุมัติเสียก่อน
17. รถยนต์บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีขนาดความจุกว่า 1,500 แกลลอนขึ้นไป ห้ามมิให้ลากรถพ่วงใด ๆ
18. รถพ่วงชนิดมีถังบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงเท่านั้นจึงจะใช้รถยนต์บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงลากจูงได้ ห้ามมิให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงลากจูงรถพ่วงสิ่งของอื่น ๆ โดยเด็ดขาด
19. รถยนต์บรรทุกที่บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงทุกคัน เมื่อหยุดพักที่ที่จะต้องมีพนักงานขับรถหรือผู้ดูแลแทน ซึ่งอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ อยู่ประจำรถตลอดเวลา
20. ในระหว่างการเติมหรือถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากถังรถยนต์บรรทุกน้ำมัน ก็ต้องมีพนักงานขับรถหรือผู้ดูแลแทนเช่นเดียวกับข้อ (19) ประจำรถตลอดเวลา
21. รถยนต์บรรทุกอื่น ๆ ห้ามมิให้บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงนอกเหนือไปจากที่ใช้ในการขับเคลื่อนของรถยนต์นั่นเอง ยกเว้นแต่มีถังโลหะเฉพาะบรรจุ รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 50 แกลลอน

การลากจูง

22. ในกรณีที่มีการลากจูงระหว่างรถยนต์ด้วยกัน ระยะระหว่างรถคันหน้ากับรถที่ถูกลากจูงจะต้องไม่เกิน 4.50 เมตร เชือกหรือโซ่ที่ใช้ในการลากจูงจะต้องมีคุณภาพดี และมีขนาดที่เหมาะสม มองเห็นได้ชัดเจน

การใช้รถพ่วง

23. รถยนต์ซึ่งสร้างมาสำหรับลากรถพ่วงโดยเฉพาะและมีน้ำหนักรถเปล่าเกิน 7,000 กิโลกรัมขึ้นไป อาจจะลากรถพ่วงได้ไม่เกิน 3 คัน
24. รถยนต์ซึ่งสร้างมาสำหรับลากรถพ่วงโดยเฉพาะและมีน้ำหนักรถเปล่าไม่เกิน 7,000 กิโลกรัม อาจจะลากรถพ่วงบรรทุกน้ำหนักเพิ่มได้ 1 คัน หรือรถพ่วงเปล่าได้ 2 คัน
25. รถยนต์ธรรมดาอาจจะลากรถพ่วงได้ไม่เกิน 1 คัน
26. รถยนต์และรถกึ่งพ่วงที่ไม่มีน้ำหนักบรรทุกในขณะชำระ และถูกลากโดยรถยนต์อีกคันหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นรถพ่วง 1 คัน
27. ในขณะที่รถยนต์กำลังลากรถพ่วงอยู่นั้น พนักงานขับรถจะต้องสามารถบังคับห้ามล้อได้ทั้งของรถยนต์เองและของรถพ่วงตามต้องการยกเว้นแต่จะมีบุคคลที่สองสำหรับบังคับห้ามล้อรถพ่วงอยู่แล้ว

28. รถพ่วงและรถยนต์สำหรับลากจะต้องมีไฟท้ายสีแดงคันละ 2 ดวง ยกเว้นแต่เมื่อระยะห่างระหว่างรถพ่วงและรถลากนั้นไม่เกิน 1.50 เมตร ในกรณีเช่นนี้รถคันที่อยู่ท้ายสุดเท่านั้นจึงจะต้องมีไฟแดงท้ายที่กำหนด

การบรรทุกสิ่งของขนาดใหญ่ผิดปกติและไม่อาจจะแบ่งแยกได้

29. การบรรทุกสิ่งของขนาดใหญ่ผิดปกติและไม่อาจจะแบ่งแยกได้ให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2477 (ฉบับที่ 2) ข้อ 8 วรรคท้าย และข้อบังคับกรมตำรวจที่ 23/2477 ลงวันที่ 26 มกราคม 2477 เรื่องวางระเบียบการอนุญาตให้ใช้รถบรรทุกของที่มีขนาดเกินกว่ากำหนด ซึ่งให้อำนาจเจ้าพนักงานจราจรสารวัตร หรือผู้บังคับกองตำรวจเป็นผู้อนุญาตให้ประชาชนใช้รถบรรทุกของซึ่งมีขนาดเกินกว่าที่กำหนดได้
30. ให้ผู้ประกอบการขนส่งส่งสำเนาหนังสืออนุญาตของเจ้าพนักงานจราจร สารวัตร หรือผู้บังคับกองตำรวจ ให้กรมการขนส่งทราบก่อนกำหนดการขนส่งอย่างน้อยที่สุด 24 ชั่วโมง
31. รถยนต์ซึ่งบรรทุกสิ่งของกว้างเกินกว่าส่วนกว้างของรถ จะต้องมียไฟแดงท้าย จำนวน 2 ดวง ติดไว้ข้างละ 1 ดวง ภายในระยะ 30 เซนติเมตร จากส่วนกว้างที่สุดของสิ่งของบรรทุก ไฟแดงท้ายสองดวงนี้อาจจะเป็นไฟที่เกิดเพิ่มเติมเข้ามาเป็นพิเศษหรือเป็นไฟท้ายเดิมที่มีอยู่แล้ว แต่ตัดแปลงสถานที่ติดชั่วคราวก็ได้

การบรรทุกวัตถุอันตราย

32. วัตถุอันตรายให้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ
- ประเภท ก. วัตถุระเบิดตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- ประเภท ข. วัตถุไวไฟ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ไม้ขีดตั้งแต่ห่อใหญ่ขึ้นไป ฟิล์มภาพยนตร์ชนิดไวไฟ ฟอสฟอรัส
- ประเภท ค. แก๊สอัดความดันอันตราย เช่น แก๊สต่าง ๆ ที่ภายในบรรจุออกซิเจนอัด คาร์บอนไดออกไซด์อัด หรือที่ทำให้เป็นของเหลว แก๊สถ่านหินอัด ไฮโดรเจนอัด แอนไฮดริสแอมโมเนียที่อัดเป็นของเหลว แก๊สแอมโมเนียอัด แก๊สไนตรัสออกไซด์อัด หรืออัดจนเป็นของเหลว แก๊สซัลเฟอร์ไดออกไซด์ แก๊สพิษต่าง ๆ
- ประเภท ง. ของเหลวที่ทำให้เกิดสนิมหรือกัดกร่อน เช่น กรดคาร์โบริก กรดเกลือ กรดกำมะถัน แอมโมเนียอย่างแรง

33. ห้ามมิให้พนักงานขับรถยนต์ปล่อยให้รถยนต์บรรทุกวัตถุอันตรายไว้บนถนนหรือทางหลวงโดยไม่มีผู้ดูแล
34. พนักงานขับรถยนต์บรรทุกอันตรายจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงการนำรถผ่านไปบนบริเวณหรือถนนที่จอแจ ยวดยานคับคั่ง ที่ชุมชน อุโมงค์ หรือทางข้ามอันตรายต่าง ๆ
35. พยายามจำกัดการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงในระหว่างการขนส่งวัตถุอันตรายให้น้อยครั้งที่สุดเท่าที่จะทำได้
36. ห้ามสูบบุหรี่บนรถยนต์บรรทุกวัตถุอันตรายประเภท ก, ข, และค. ดังกล่าวในข้อ (32) หรือสูบบุหรี่ในบริเวณใกล้เคียง
37. ไฟแสงสว่างต่างๆ บนรถยนต์บรรทุกวัตถุอันตรายจะเป็นชนิดอื่นไม่ได้ นอกจากไฟฟ้า
38. ในระหว่างการขนส่งวัตถุอันตรายขึ้นหรือลงรถยนต์ พนักงานขับรถจะต้องใช้คันบังคับห้ามล้อมือหรือทำอย่างอื่นใดเพื่อป้องกันมิให้รถยนต์เคลื่อนที่ได้เอง
39. รถยนต์บรรทุกวัตถุอันตรายทุกประเภท จะต้องมียาขัดที่ด้านหน้าและด้านหลังด้วยตัวหนังสือสูงไม่ต่ำกว่า 20 เซนติเมตร ความหนาของเส้นประมาณ 25 เซนติเมตร ระบุข้อความ “ วัตถุอันตราย ” ด้วยสีแดงบนพื้นขาว
ยาขัดด้านหน้าและด้านหลังนี้ให้ถอดออกเมื่อการขนส่งวัตถุอันตรายได้เสร็จสิ้นลงแล้ว หรือเมื่อมิได้มีวัตถุอันตรายแต่อย่างใดเป็นประจำ

จำนวนผู้ประจำยานพาหนะและผู้โดยสาร

40. พนักงานประจำรถยนต์บรรทุกและผู้โดยสารบนรถยนต์คันหนึ่งๆ จะต้องไม่เกิน 4 คน ยกเว้นการขนส่งสินค้าบางประเภท ซึ่งต้องการแรงงานขนสินค้าขึ้นลงเป็นจำนวนมาก อาจจะมีพนักงานประจำรถและผู้โดยสารเกิน 4 คนได้ แต่จะต้องได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนเป็นการล่วงหน้าเป็นคราว ๆ ไป
41. ห้ามมิให้พนักงานขับรถยนต์คนใดทำหน้าที่ขับรถเกินกว่า 11 ชั่วโมงในหนึ่งวัน ระยะเวลาที่พนักงานขับรถต้องทำเกี่ยวกับรถหรือสิ่งบรรทุกให้นับเป็นเวลาขับรถด้วย เวลาที่พนักงานขับรถนั่งไปบนรถยนต์ในฐานะผู้โดยสารนั้นไม่นับเป็นเวลาขับรถ
42. พนักงานขับรถจะต้องมีเวลาพักผ่อนอย่างน้อยที่สุด 10 ชั่วโมงติดต่อกันในรอบ 24 ชั่วโมง นับตั้งแต่เวลาที่เริ่มขับรถเป็นต้นไป เวลาพักผ่อนใน 10 ชั่วโมงนี้อาจจะลดลงเหลือ 9 ชั่วโมงได้ ถ้าในรอบ 24 ชั่วโมง ถัด ไปนั้นพนักงานขับรถจะได้รับอนุญาตให้พักผ่อนได้ 12 ชั่วโมงติดต่อกัน แทน

43. จำนวนชั่วโมงของการปฏิบัติหน้าที่ขั้บรยยนต์ในข้อ (41) นั้นอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามสมควรถ้ามีการล่าช้าในการขนส่งเกิดขึ้น ซึ่งไม่อาจจะคาดการณ์ล่วงหน้าได้
44. พนักงานขั้บรยยนต์คนใดที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เกิน 5 1/2 ชั่วโมงขึ้นไปจะต้องได้รับการพักผ่อนอย่างน้อยที่สุด ครั้งชั้บโมง การพักผ่อนครั้งชั้บโมงนี้อาจจะกระทำขั้บรยยนต์ก็ได้ ถ้ามีอาหารติดตัวไปด้วย

ระยะเวลาติดต่อกัน 5 1/2 ชั่วโมงนี้อาจเปลี่ยนเป็น 8 ชั่วโมงก็ได้ ถ้าในระหว่าง 8 ชั่วโมงนั้นพนักงานขั้บรยยนต์จะได้รับการพักผ่อนรวมกันเกิน 40 นาที และอย่างต่ำที่สุดการพักผ่อนครั้งหนึ่งในงานนั้นจะต้องไม่น้อยกว่า 20 นาที การพักผ่อนครั้งนี้จะต้องไม่ก่อน 2 ชั่วโมง หรือต่ำกว่า 5 ชั่วโมง นับแต่เริ่มทำหน้าที่ขั้บรยยนต์ในวันนั้น

เอกสารใช้ในการขนส่งด้วยรถยนต์บรรทุก

45. รถยนต์บรรทุกต้องมี “ สมุดการขนส่ง “ ตามแบบของกรมการขนส่งประจํารถยนต์ทุกขณะ พร้อมให้เจ้าหน้าที่ทำการตรวจได้ทุกเมื่อ สมุดนี้เป็นหน้าที่ของพนักงานขั้บรยยนต์นั้น ๆ ในการลงรายละเอียดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในทันทีที่รายละเอียดนั้น ๆ ปรากฏขึ้นแล้ว ห้ามมิให้บันทึกรายละเอียดเป็นการล่วงหน้า ในกรณีที่มีพนักงานขั้บรยยนต์สองคนบนรถคันเดียวกันให้ร่วมกันลงนาม
46. สมุดการขนส่งเมื่อเต็มเล่มแล้วให้ขึ้นใช้สมุดเล่มใหม่ สมุดเก่าต้องเก็บประจํารถยนต์ไว้อย่างน้อยที่สุด 3 เดือน
47. ในการขนส่งสินค้าแต่ละเที่ยวพนักงานขั้บรยยนต์หรือพนักงานประจํารถยนต์จะต้องเป็นผู้ถือ “ ใบกำกับสินค้า ” ตามแบบที่กรมการขนส่งกำหนดไปกับรถยนต์นั้น ๆ พร้อมทั้งจะให้เจ้าหน้าที่ตรวจได้ทุกเมื่อ สินค้าทุกชิ้นต้องมีรายละเอียดไว้ในใบกำกับสินค้าโดยสมบูรณ์
48. สำเนาของใบกำกับสินค้าทุกใบให้ผู้ประกอบการขนส่งรวบรวมส่งให้นายทะเบียนเรียงตามลำดับเลขที่ภายในวันที่ 10 ของทุก ๆ เดือนมกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม

อัตราเร็วสูงสุดของรถยนต์บรรทุก

49. เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ให้กำหนดความเร็วสูงสุดของรถยนต์บรรทุกสินค้าชนิดต่าง ๆ ไว้ดังในมาตรา 1 ต่อท้ายนี้
- ความเร็วสูงสุดในท้องถิ่นใด ซึ่งกฎหมายหรือเจ้าพนักงานจราจรได้กำหนดไว้เป็นพิเศษต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในตารางที่ 1 ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรนั้น ๆ

ตารางที่ 1

ประเภทของรถยนต์	ความเร็วสูงสุด (กม./ชม.)
รถยนต์บรรทุกโดยทั่วไป	50
รถยนต์บรรทุกพร้อมด้วยถังฟาง	50
รถยนต์บรรทุกพร้อมด้วยรถพ่วงหนึ่งคัน	35
รถยนต์บรรทุกพร้อมด้วยรถพ่วงสองคัน	10
รถยนต์บรรทุกสิ่งของขนาดใหญ่ผิดปกติ	10

50. รถยนต์บรรทุกทุกคันต้องมีแผ่นป้ายขนาดตามแบบที่กรมการขนส่งกำหนดความเร็วสูงสุดของรถยนต์ไว้ที่ตอนล่างด้านขวาของท้ายรถเพื่อให้ผู้ใช้ถนนร่วมกันที่ตามมาสามารถมองเห็นและอ่านออกได้โดยง่าย

ประกาศมา ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2505

สนอง ปรัชญนันท์

(นายสนอง ปรัชญนันท์)

นายทะเบียนการขนส่ง

ภาคผนวก ง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ง.

หัวข้อที่ 1 ระบบการขนส่งด้วยหีบห่อมาตรฐานหรือ คอนเทนเนอร์

ในระบบการขนส่งด้วยหีบห่อมาตรฐานมีสาระสำคัญดังนี้

1. วิวัฒนาการของระบบคอนเทนเนอร์

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกที่ได้เริ่มใช้การขนส่งด้วยวิธีนี้เมื่อประมาณต้นศตวรรษนี้ โดยบริษัท American Moving ได้นำคอนเทนเนอร์ขนาด 18 x 8 x 8 ฟุต มาบรรจุสินค้าประเภทเครื่องเรือนเพื่อขนส่งจากสหรัฐฯ ไปยังยุโรป อย่างไรก็ตามการขนส่งสินค้าด้วยคอนเทนเนอร์ในสมัยนั้น ก็ได้เป็นที่นิยมกันในระหว่างผู้ส่งสินค้ามากนัก ระบบการขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ได้นำมาใช้จริงในสหรัฐฯ เมื่อประมาณ 15 ปีมาแล้ว โดยบริษัทเรือ Sea – Land ซึ่งเป็นบริษัทเรือเดินทะเลขนาดใหญ่ ได้ประดิษฐ์คอนเทนเนอร์แบบมาตรฐานบรรจุทุกในเรือคอนเทนเนอร์ที่สามารถบรรจุคอนเทนเนอร์ได้ถึง 60 ตู้ รับส่งสินค้าระหว่างเมือง New York และ Houston

หลังจากนั้นมา ระบบการขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ก็ได้แพร่หลายไปยังประเทศต่าง ๆ เนื่องจากการขยายตัวทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับยุโรป และระหว่างประเทศต่าง ๆ ในยุโรปด้วยตนเอง ซึ่งต่างก็หันมาใช้การขนส่งด้วยระบบใหม่มากขึ้น ในเอเชียก็มีหลายประเทศที่สนใจในระบบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และฮ่องกง ประมาณกลางปี 2510 รัฐบาลญี่ปุ่นกับออสเตรเลีย สำหรับสิงคโปร์ได้รับการพิจารณาให้เป็นท่าเรือชุมทาง (Interchange Port) เพื่อทำหน้าที่เสมือนสถานีกลางสำหรับขนถ่าย หีบบรรจุสินค้าจากตะวันตกมาตะวันออก และจากตะวันออกไปตะวันตก ในขณะนี้ สิงคโปร์ได้กลายเป็นท่าเรือ

เทนเนอร์ที่ใช้กันแบ่งออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาด 40 x 8 x 8 1/2 ฟุต ขนาด 35 x 8 x 8 1/2 ฟุต และขนาด 20 x 8 x 8 1/2 ฟุต ตัวคอนเทนเนอร์ทำด้วยเหล็กกล้าหรืออะลูมิเนียม ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะปิดทุกด้านเมื่อบรรจุสินค้าแล้วแต่บางครั้งมีความจำเป็นที่ต้องเปิดด้านบนเพื่อบรรจุสินค้าพิเศษ เช่น เครื่องจักรที่มีส่วนยื่นออกมาจากคอนเทนเนอร์ แล้วใช้ผ้าใบคลุมทับไว้แทน สำหรับต้นทุนในการสร้างคอนเทนเนอร์ตู้หนึ่ง ๆ จะอยู่ในระดับ 750-1,500 ดอลลาร์ สหรัฐ. หรือประมาณ 15,000-30,000 บาท ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคอนเทนเนอร์เป็นสำคัญ

คอนเทนเนอร์นี้ตามกฎหมายถือเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของเรือบรรทุกสินค้า ดังนั้นเจ้าของคอนเทนเนอร์จึงเป็นบริษัทเรือเดินทะเลขนาดใหญ่ที่วิ่งรับส่งสินค้าระหว่างประเทศ เช่น ซีแลนด์ เซอร์วิส เมอส์ไลน์, เพราสดีเคิน ไลน์, เซาเทอร์น ชิปปิง ไลน์ เป็นต้น

3. ชนิดของคอนเทนเนอร์

สำหรับชนิดของคอนเทนเนอร์นั้น ปัจจุบันได้มีการประดิษฐ์คอนเทนเนอร์ที่เหมาะสมกับลักษณะของสินค้าที่บรรจุหลายแบบด้วยกัน เท่าที่ประมวลได้มีดังนี้ คือ

1. แบบ Dry Charge มีขนาด 35 ฟุต และ 40 ฟุต ใช้บรรจุทุกสินค้าธรรมดาที่เป็นสินค้าแห้งบรรจุหีบห่อได้
2. แบบ Sea Bulk มีขนาด 35 ฟุต ใช้บรรจุทุกสินค้าอะไรก็ได้ เหมาะสมกับสินค้าที่มีความชื้นหรืออาจเน่าเสียได้ เช่น สินค้าพวกเคมี พลาสติก สินค้าที่เป็นแป้งหรือผง เป็นต้น คอนเทนเนอร์แบบนี้มักจะมีน้ำหนักเบาและค่าบริการขนส่งถูก
3. แบบ Temperature Controlled หรือ Reefer Container มีลักษณะเป็นตู้เย็นขนาดยักษ์ที่สามารถควบคุมอุณหภูมิได้ตั้งแต่ -15 F ถึง -60 F เหมาะสมสำหรับบรรจุอาหารแช่เย็น เช่น กุ้งแช่แข็ง เนื้อแช่แข็ง หรือไอศกรีม หรือสินค้าที่ป้องกันการเน่าเสีย ได้ด้วยการรักษาความเย็นอุณหภูมินี้สามารถควบคุมได้ตลอดระยะเวลาเดินทางของการขนส่ง
4. แบบ Open Top คือสามารถเปิดฝาด้านบนของคอนเทนเนอร์เพื่อบรรจุสินค้าได้เหมาะสมสำหรับบรรจุสินค้าที่มีลักษณะแห้ง มีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมาก ด้านบนนี้เมื่อบรรจุสินค้าจะมีฝาปิดซึ่งน้ำรั่วเข้าไปไม่ได้
5. แบบ Insulated / Ventilated คอนเทนเนอร์แบบนี้ป้องกันอุณหภูมิภายนอกได้และสามารถระบายอากาศทั่วทั้งคอนเทนเนอร์ได้ เหมาะสำหรับบรรจุสินค้าจำพวกผักหรือผลไม้
6. แบบ Plat Form หรือที่นิยมเรียกเป็นศัพท์แสดง ว่าแบบคอนโดลา เพราะลักษณะของมันเหมือนกับเรือคอนโดลา หรือเป็นฝาทั้ง 3 ด้าน ด้านข้าง ด้านบน และด้านหลังเหลือเฉพาะด้านหัวที่ติดกับรถลากใช้สำหรับบรรจุทุกซุงหรือวัสดุก่อสร้าง

7. แบบ Bulk Liquid เป็นแท่งที่บรรจุของเหลวได้กว่า 5,000 แกลลอน นิยมใช้บรรจุทุกน้ำมัน
8. แบบ Container ออกแบบเป็นพิเศษสำหรับบรรจุรถยนต์โดยเฉพาะซึ่งสามารถบรรจุได้ถึง 5 คัน

ในปัจจุบันประเทศออสเตรเลียได้คิดประดิษฐ์คอนเทนเนอร์แบบใหม่ล่าสุดที่มีลักษณะพิเศษ คือ ขยายหรือหดขนาดได้ เรียกว่า Gee Container ซึ่งคาดว่าจะเป็นที่นิยมในอนาคต

4. ประเภทของคอนเทนเนอร์

เพื่อให้การขนถ่ายคอนเทนเนอร์เป็นไปด้วยความสะดวกได้มีการแบ่งแยกคอนเทนเนอร์ออกเป็นประเภทตามสภาพของตู้ ดังนี้

1. คอนเทนเนอร์ชนิดบรรจุเต็มตู้ (Full Container Load : FCL) คอนเทนเนอร์ชนิดนี้จะบรรจุสินค้าเต็มตู้ซึ่งมีเจ้าของผู้รับรายเดียว คอนเทนเนอร์ประเภทนี้จะถูกลากจูงจากโรงงานของผู้ผลิต หรือผู้ส่งสินค้านำขึ้นบรรทุกเรือ แล้วนำส่งถึงโรงงานของผู้รับสินค้า (door to door service)
2. คอนเทนเนอร์ ที่บรรจุสินค้าซึ่งเป็นของหลายเจ้าของ หรือบรรจุมาไม่เต็มตู้ (Less than Container Load: LCL) คอนเทนเนอร์ประเภทนี้จะมีสินค้าซึ่งเป็นของหลายเจ้าของบรรจุรวมกันอยู่ และมักจะขนสินค้าระหว่างท่าต่อท่าเท่านั้น (terminal to terminal)
3. คอนเทนเนอร์ที่รอการขนถ่าย (Transit Container : TS) หมายถึงตู้คอนเทนเนอร์ที่ขนถ่ายลงจากเรือลำหนึ่ง เพื่อรอบรรทุกด้วยเรืออีกลำหนึ่ง
4. คอนเทนเนอร์เปล่า (Empty Container : MTY) หมายถึงตู้คอนเทนเนอร์ว่างที่นำติดมากับเรือเพื่อรับสินค้าส่งออกจากเมืองท่าต่าง ๆ

5. ประโยชน์จากการขนส่งด้วยระบบคอนเทนเนอร์

การขนส่งด้วยระบบคอนเทนเนอร์ก่อให้เกิดผลดีหลายประการเช่น

1. ทำให้การขนส่งถ่ายสินค้ามีความรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะคอนเทนเนอร์ตู้หนึ่งสามารถบรรจุสินค้าได้ 20-30 คัน แต่เสียเวลาในการขนถ่ายลงจากเรือเพียงประมาณ 3-4 นาที เท่านั้น เทียบกับการขนถ่ายสินค้าที่บรรจุหีบห่อแบบธรรมดาจากเรือบรรทุกสินค้า ซึ่งต้องใช้เวลานานเป็นชั่วโมง การขนถ่ายก็มิต้องคำนึงถึงสภาพดินฟ้าอากาศ จึงทำให้ค่าบริการขนถ่ายลดลงมาก ได้มีการคำนวณกันว่า การขนส่งด้วยวิธีนี้สามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่งถึงร้อยละ 30 ของการขนส่งด้วยวิธีธรรมดา

2. ลดความเสียหายของสินค้าที่ทำการขนส่ง เพราะสินค้าจะถูกบรรจุอยู่ในคอนเทนเนอร์ตลอดเวลาไม่มีการรื้อสับเปลี่ยนขนถ่ายสินค้าก่อนถึงมือผู้รับในขณะเดียวกันก็สามารถป้องกันการถูกขโมยสินค้าในระหว่างขนส่งได้มากด้วย เนื่องจากคอนเทนเนอร์จะถูกปิดทุกด้าน (Seal) ไว้ตลอดเวลา จากสถิติที่ได้มีการเก็บรวบรวมไว้ ปรากฏว่าการขนส่งด้วยวิธีนี้ทำให้สินค้าเกิดการเสียหายน้อย ไม่เกินร้อยละ 1.25 ของมูลค่าสินค้าที่ทำการขนส่งทั้งหมด
3. ผู้ส่งสินค้าจะได้รับความสะดวกและประหยัดเวลาในการบรรจุหีบห่อ (Packing) เนื่องจากคอนเทนเนอร์สามารถที่จะลากจูงไปรับสินค้าได้ถึงโรงงาน ในขณะเดียวกันผู้รับสินค้าก็จะได้รับความสะดวกด้วย เพราะนอกจากจะได้รับเอกสารการส่งสินค้าเป็นชุด ๆ แล้ว ยังจะได้รับแจ้งเลขหมายคอนเทนเนอร์ซึ่งบรรจุสินค้าของตนเข้ามาเป็นการล่วงหน้า
4. การส่งของระวางเรือเพื่อขนส่งสินค้าได้สะดวกเนื่องจากคอนเทนเนอร์มีขนาดมาตรฐาน เพียงแต่ผู้ส่งสินค้าแจ้งจำนวนคอนเทนเนอร์ที่ต้องการบริษัทเรือก็จะสามารถทราบปริมาณของสินค้าที่จะบรรทุกเรือได้ทันที การคิดค่าบริการก็เป็นไปอย่างถูกต้อง และค่าธรรมเนียมในการประกันสินค้าก็ถูกลงด้วย เนื่องจากใช้วิธีประกันรวมกันทั้งคอนเทนเนอร์
5. เนื่องจากสามารถขนถ่ายสินค้าขึ้นและลงเรือได้อย่างรวดเร็วทำให้เรือเสียเวลาจอดพักเทียบท่าน้อยลง จึงสามารถสับเปลี่ยนกันเข้าเทียบท่าได้เพิ่มขึ้น

6. การขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ในประเทศไทย

เมื่อประมาณ 15 ปีที่แล้วมา ได้มีการนำคอนเทนเนอร์ของบริษัทเดินเรือทะเล Sea Land เข้ามาใช้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก คอนเทนเนอร์เหล่านี้บรรจุพัสดุภัณฑ์ของทหารสหรัฐจะมาลงที่ท่าเรือสาดหีบและองค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.) รับทำการขนส่งลากจูงไปส่งยังที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ แต่การขนส่งสินค้าด้วยคอนเทนเนอร์สำหรับธุรกิจการค้าในระยะนั้นเกือบจะไม่มีเลย ต่อมาราว พ.ศ. 2514-2515 ได้มีการใช้คอนเทนเนอร์บรรจุสินค้าเข้ามาประปราย และได้เพิ่มขึ้นมาตามลำดับการทำเรือแห่งประเทศไทย จึงได้ปรับปรุงท่าเรือกรุงเทพฯ เพื่อให้สามารถบริการการขนส่งด้วยระบบคอนเทนเนอร์ได้ และเริ่มบริการอย่างจริงจังเมื่อปลายปี 2518 เป็นต้นมา

ปัจจุบันมีบริษัทเดินเรือทะเลที่ให้บริการขนส่งสินค้าด้วยคอนเทนเนอร์ด้วยเรือคอนเทนเนอร์อยู่ 3-4 บริษัทดังต่อไปนี้ คือ

1. ออสเตรเลีย เวสต์ แปซิฟิก ไลน์ และเซาเทอร์น ชิปปิง ไลน์ (Australia West Pacific Line and Southern Shipping Line) ได้เปิดบริการครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม 2518
2. ยูไนเต็ล สเตส ไลน์ (United States Line) ได้เปิดบริการครั้งแรกในเดือนกันยายน 2518

3. เมอส์กไลน์ และอเมริกันเพรสซิเดนท์ไลน์ (Mearsk Line and American President Line) ได้เริ่มเปิดบริการครั้งแรกในเดือนตุลาคม 2518 เป็นต้นมา

4. ซีแลนด์ เซอร์วิส (Sea – Land Service) ซึ่งเคยเปิดบริการรับส่งสินค้าที่ท่าเรือสัตหีบ ได้เริ่มขยายเส้นทางบริการขนส่งเข้ามายังท่าเรือกรุงเทพฯ ในเดือนพฤศจิกายน 2518

ในระหว่างที่เปิดดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน บริษัทเรือเดินทะเลเหล่านี้ได้ให้บริการขนส่งระหว่างกรุงเทพฯ ออสเตรเลีย ตะวันออกไกล และสหรัฐอเมริกา เท่านั้น ส่วนเส้นทางยุโรปนั้น บริษัทเดินเรือเหล่านี้ยังไม่ได้เปิดบริการขนส่งสินค้าด้วยคอนเทนเนอร์แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม เป็นที่คาดหมายว่าคงจะเปิดบริการในระยะเวลาอันใกล้

7. อัตราค่าระวางในการบรรทุกคอนเทนเนอร์

อัตราค่าระวางคอนเทนเนอร์ขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้าที่บรรจุเป็นสำคัญ กล่าวคือ ถ้าเป็นสินค้าประเภทเกษตรกรรม อัตราค่าระวางทั่ว ๆ มักจะถูกกว่าสินค้าอุตสาหกรรม สำหรับการกำหนดค่าระวางนั้น ยังขึ้นอยู่กับบริษัทเรือด้วย เช่น บริษัทเรือที่สังกัดอยู่ในชมรมเดินเรือจะคิดค่าระวางแตกต่างไปจากเรือนอกชมรม ค่าระวางที่แสดงให้เห็นในตารางข้างล่างนี้เป็นค่าระวางสินค้ารายการที่สำคัญ ๆ ซึ่งขนส่งจากประเทศไทยไปสู่ฝั่งทะเลตะวันตกของสหรัฐอเมริกา อัตราค่าระวางดังกล่าวนี้ถูกกำหนดขึ้นโดยชมรมเดินเรือ ซึ่งบริษัทเมอส์ก ไลน์ เป็นสมาชิกอยู่

8. องค์การ ร.ส.พ. กับการขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้เริ่มใช้ระบบการขนส่งสินค้าด้วยคอนเทนเนอร์ การปฏิบัติการขนส่งภาคพื้นดินต่าง ๆ เช่นการลากจูงตู้สินค้าจากท่าเรือไปสู่โรงงานของเจ้าของสินค้า การรวบรวมสินค้าบรรจุคอนเทนเนอร์เพื่อส่งออก ผู้แทนของบริษัทเรือที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้จัดทำเสียเป็นส่วนใหญ่ องค์การ ร.ส.พ. เป็นแต่เพียงผู้ขนส่งลากจูงคอนเทนเนอร์แต่อย่างเดียว ยังมีได้เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมสินค้าโดยตรงเลย อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันสินค้าขาเข้าที่บรรจุคอนเทนเนอร์มามากพอสมควร และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในอนาคต แต่สินค้าขาออกที่บรรจุคอนเทนเนอร์ยังมีน้อยไม่สมดุลกัน เพื่อให้ได้มีการใช้คอนเทนเนอร์อย่างคุ้มค่า องค์การ ร.ส.พ. จึงได้วางโครงการบริการรวบรวมสินค้าที่จะส่งออกหลาย ๆ รายการรวมกันแล้วบรรจุคอนเทนเนอร์ส่วนที่ว่างเปล่าอยู่นี้เพื่อส่งไปต่างประเทศ และตัวแทนขององค์การ ร.ส.พ. ในต่างประเทศจะเป็นผู้รับคอนเทนเนอร์ดังกล่าวนี้แล้วแยกสินค้านำส่งให้ลูกค้าแต่ละราย โดยได้เริ่มเปิดบริการตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2519 นี้เป็นต้นไป โดยให้บริการกับผู้ส่งสินค้าทุกชั้นตอนจนกว่าสินค้าจะถึงมือผู้รับ เนื่องจาก ร.ส.พ. มีพนักงานและอุปกรณ์ในการขนส่งอยู่มากพอสมควร เช่น พนักงานชิปปิ้ง หักรถลากพร้อมแคร่

(Chassis) โดยที่ตัวแทนของบริษัทเรือ 4-5 ราย ซึ่งกำลังเปิดบริการรับส่งสินค้าด้วยคอนเทนเนอร์อยู่ในขณะนี้ยังขาดอุปกรณ์ดังกล่าวอยู่จึงกล่าวได้ว่า ร.ส.พ. จะได้เปรียบในการตลาดบริการด้านนี้ อย่างไรก็ตามการดำเนินงานของ ร.ส.พ. คงจะไม่คล่องตัวนัก เนื่องจากไม่มีตู้คอนเทนเนอร์และพาณิชย์นาวีเป็นของตนเอง ยังจะต้องพึ่งพาอาศัยโดยการขอเช่าจากบริษัทเรือต่าง ๆ ซึ่งก็ได้มีตัวแทนทำหน้าที่ให้บริการเรื่องนี้อยู่แล้ว การเปิดบริการในด้านนี้ของ ร.ส.พ.อยู่ในลักษณะผู้แข่งขันที่ต้องพึ่งพาอาศัยฝ่ายตรงข้าม จึงอยู่ในลักษณะที่ค่อนข้างจะเสียเปรียบ

อย่างไรก็ดี การที่ ร.ส.พ. นำเอาระบบขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์เข้ามาใช้อย่างจริงจังนั้น ไม่เพียงแต่จะเป็นงานใหม่ที่ให้ผลประโยชน์ในการเพิ่มพูนรายได้แก่องค์กร ร.ส.พ. เท่านั้น หากจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติอีกด้วย ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะยังไม่สามารถเข้าแข่งขันกับประเทศพัฒนาแล้วในเรื่องการขนส่งหรือพาณิชย์นาวีก็ตาม แต่อย่างน้อยระบบคอนเทนเนอร์ก็เป็นระบบที่ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการลำเลียงขนส่งได้มาก อันจะช่วยให้ผู้ส่งออกของไทยมีโอกาสแข่งขันกับผู้ส่งออกประเทศอื่น ๆ ได้มากขึ้น

อัตราค่าระวางในการบรรทุกสินค้าด้วยคอนเทนเนอร์จากประเทศไทยสู่สหรัฐอเมริกา

	ฝั่งทะเลตะวันตกของสหรัฐ			
	อัตรา ดอลลาร์ ตรอ.	พิสัยบรรทุก/ คอนเทนเนอร์ (20 ฟุต / 40 ฟุต)	ค่าระวางคอนเทนเนอร์ (20 ฟุต / 40 ฟุต) ดอลลาร์ ตรอ.	อัตรา ดอลลาร์ ตรอ.
อ่าวเม็กซิโก	73.00 บ.	18/20	1,314.00/1,460.00	93.50 บ.
ท่าผิง	61.75 บ.	25/50	1,543.75/3,087.50	75.55 บ.
อาหารแช่เย็น (แข็ง)	200.00 บ.	-/20	-/4,000.00	157.00 บ.
เฟอร์นิเจอร์	78.05 บ.	25/50	1,951.25/3,902.50	94.90 บ.
เครื่องเรือน	105.00 บ.	25/50	2,652.00/5,304.00	124.85 บ.
ข้าวปอก	53.25 บ.	24/42	1,278.00/2,236.50	50.80 บ.
เสื้อกั๊ก/ผ้าขอบ	44.00 บ.	25/50	1,100.00/2,200.00	60.00 บ.
ปูน	193.30 บ.	5/10	966.50/1,933.00	49.05 บ.
อุปกรณ์ประมง	75.00 บ.	18/20	1,350.00/1,500.00	91.35 บ.
ดอกไม้พลาสติก	77.30 บ.	25/50	1,932.50/3,865.00	54.35 บ.
น้ำตาล	91.65 บ.	18/20	1,649.70/1,833.00	99.25 บ.
เสื้อสำหรับรูป	70.60 บ.	25/50	1,755.00/3,510.00	80.00 บ.
เบาะนั่งสำหรับรถจักรยาน	68.00 บ.	16/20	1,088.00/1,360.00	93.65 บ.
ครึ่ง	86.30 บ.	12/20	1,035.60/1,726.00	118.80 บ.
ไม้ปัด	-	-/	-/	99.65 บ.
ไม้กระดาน	60.00 บ.	14/28	840.00/1,680.00	99.65 บ.
ยางสำหรับขบเมล็ดข้าว	60.00 บ.	25/50	1,500.00/3,000.00	74.25 บ.
ไม้แกะสลัก	71.50 บ.	25/50	1,787.50/3,575.00	74.25 บ.
ปลาขยับบรรทุกประมง	69.25 บ.	18/20	1,246.50/1,385.00	81.15 บ.

ภาคผนวก จ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก จ.

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ลักษณะ 8

รับขน

มาตรา 608 อันว่าผู้ขนส่งภายในความหมายแห่งกฎหมายลักษณะนี้คือบุคคลผู้รับขนส่งของหรือโดยสาร เพื่อบำเหน็จเป็นทางการค้าปกติของตน

มาตรา 609 การรับขนของหรือคนโดยสารในหน้าที่ของกรมรถไฟหลวงแห่งกรุงสยามและกรมการขนส่งไปรษณีย์กัณฑ์ในหน้าที่กรมไปรษณีย์โทรเลขนั้น ท่านให้บังคับตามกฎหมายและกฎข้อบังคับสำหรับทบวงการนั้น ๆ

รับขนของทางทะเลท่านให้บังคับตามกฎหมายและกฎข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด 1

รับขนของ

มาตรา 610 อันบุคคลผู้ทำความตกลงกับผู้ขนส่ง เพื่อให้ขนของส่งไปนั้นเรียกว่าผู้ส่งหรือผู้รับตราส่ง

บุคคลผู้ซึ่งเขาส่งของไปถึงนั้น เรียกว่า ผู้รับตราส่ง

บำเหน็จอันจะต้องจ่ายให้เพื่อขนส่งของนั้น เรียกว่า ค่าระวางพาหนะ

มาตรา 611 อันว่าอุปกรณ์แห่งค่าระวางพาหนะนั้น ได้แก่ค่าใช้จ่ายอย่างใด ๆ ตามจารีตประเพณีอันผู้ขนส่งได้เสียไปโดยควรในระหว่างขนส่ง

มาตรา 612 ถ้าผู้ขนส่งเรียกเอาใบกำกับของผู้ส่งต้องทำให้ใบกำกับของนั้นต้องแสดงรายการต่อไปนี้คือ

1. สภาพและน้ำหนักหรือขนาดแห่งของที่ส่งกับสภาพจำนวนและเครื่องหมายแห่งหีบห่อ
2. ค่าบลที่กำหนดให้ส่ง
3. ชื่อหรือยี่ห้อ และสำนักของผู้รับตราส่ง
4. ค่าบลและวันที่ออกใบกำกับของนั้น

อนึ่งใบกำกับของนั้นต้องลงลายมือชื่อผู้ส่งเป็นสำคัญ

มาตรา 613 ถ้าผู้ส่งเรียกเอาใบตราส่ง ผู้ขนส่งก็ต้องทำให้ใบตราส่งนั้นต้องแสดงรายการต่อไปนี้ คือ

1. รายการดังกล่าวไว้ในมาตรา 612 อนุมาตรา 1, 2 และ 3
2. ชื่อหรือยี่ห้อของผู้ส่ง
3. จำนวนค่าระวางพาหนะ
4. ตำบลและวันที่ออกใบตราส่ง

อนึ่งใบตราส่งนั้นต้องลงลายมือชื่อผู้ขนส่งเป็นสำคัญ

มาตรา 614 แม้ว่าใบตราส่งจะได้ออกให้แก่บุคคลผู้ใด โดยนามก็ตามท่านว่ายอมสลักหลังโอนให้กันได้เว้นแต่จะมีข้อห้ามการสลักหลังไว้

มาตรา 615 ถ้าได้ทำใบตราส่งให้แก่กัน ท่านว่าของนั้นจะรับมอบเอาไปได้ต่อเมื่อเว้นคืนใบตราส่งหรือเมื่อผู้รับตราส่งให้ประกันตามควร

มาตรา 616 ผู้ขนส่งจะต้องรับผิดชอบในการที่ของอันเขาได้มอบหมายแก่ตนนั้นสูญหาย หรือบุบสลายหรือส่งมอบชกซ้ำ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการสูญหรือบุบสลายหรือชกซ้ำนั้น เกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดแต่สภาพแห่งของนั่นเอง หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ส่งหรือผู้รับตราส่ง

มาตรา 617 ผู้ขนส่งจะต้องรับผิดชอบในการที่ของสูญหายหรือบุบสลายหรือส่งชกซ้ำอันเกิดแต่ความผิดของผู้ขนส่งคนอื่นหรือบุคคลอื่นซึ่งตนหากได้มอบหมายของนั้น ไปอีกทอดหนึ่ง

มาตรา 618 ถ้าของนั้นได้ส่งไปโดยมีผู้ขนส่งหลายคนหลายทอด ท่านว่าผู้ขนส่งทั้งนั้นจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในการสูญหาย บุบสลาย หรือส่งชกซ้ำ

มาตรา 619 ถ้าของเป็นสภาพอันจะก่อให้เกิดอันตรายได้ หรือเป็นสภาพเคลื่อนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินไซ้ ผู้ส่งต้องแสดงสภาพแห่งของนั้นไว้ก่อนทำสัญญา ถ้ามิได้ทำเช่นนั้นผู้ส่งจะต้องรับผิดชอบในการเสียหายไม่ว่าอย่างใด ๆ อันเกิดแต่ของนั้น

มาตรา 620 ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดชอบในเงินทองตรา ธนบัตร ธนาकारบัตร ตัวเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี และของมีค่าอย่างอื่น ๆ หากมิได้รับบอกราคาหรือสภาพแห่งของไว้ในขณะที่ส่งมอบแก่ตน

แต่ถ้าของนั้นได้บอกราคาว่าความรับผิดชอบของผู้ขนส่งก็ย่อมจำกัดเพียงไม่เกินราคาที่บอก

มาตรา 621 ค่าสินไหมทดแทนในการส่งมอบของชกซ้ำนั้น ท่านห้ามมิให้คิดเกินกว่าจำนวน เช่นจะถึงกำหนดให้ในเหตุของสูญหายสิ้นเชิง

มาตรา 622 ของถึงเมื่อใด ผู้ขนส่งต้องบอกกล่าวแก่ผู้รับตราส่ง

มาตรา 623 ความรับผิดชอบของผู้ขนส่งย่อมสุดสิ้นลงในเมื่อผู้รับตราส่งได้รับเอาของไว้แล้ว โดยไม่ติดเงื่อนไขและได้ใช้ค่าระวางพาหนะกับทั้งอุปกรณ์เสร็จแล้ว

แต่ความที่กล่าวนี้ท่านห้ามมิให้ใช้บังคับในกรณีของสูญหายหรือบุบสลายเห็นไม่ได้ แต่สภาพภายนอกแห่งของนั้น หากว่าได้บอกกล่าวความสูญหายหรือบุบสลายแก่ผู้ขนส่งภายใน แปด วันนับแต่วันส่งมอบ

อนึ่งบทบัญญัติทั้งหลายนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับในกรณีที่มีการทุจริตหรือประมาทเกินเลื่อ อย่างร้ายแรงอันจะปรับเอาเป็นความผิดของผู้ขนส่งได้

มาตรา 624 ในข้อความรับผิดชอบของผู้ขนส่งในการที่ของสูญหายหรือบุบสลาย หรือส่งชักช้า นั้น ท่านห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนดปีหนึ่งนับแต่วันส่งมอบ หรือปีหนึ่งนับแต่วันที่ควรจะได้ส่งมอบ เว้นแต่ในกรณี ที่มีการทุจริต

มาตรา 625 ใบรับ ใบตราส่ง หรือเอกสารอื่น ๆ ทำนองนั้นก็ดี ซึ่งผู้ขนส่งออกให้แก่ผู้ส่ง นั้น ถ้ามีข้อความยกเว้น หรือจำกัดความรับผิดชอบประการใด ท่านว่าความนั้นเป็น โฆษะ เว้น แต่ผู้ส่งจะได้แสดงความตกลงด้วยชัดแจ้ง ในการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบเช่นนั้น

มาตรา 626 ตราบใดของยังอยู่ในมือผู้ขนส่ง ตราบนั้นผู้ส่งหรือถ้าได้ทำใบตราส่ง ผู้ทรง ใบตราส่งนั้นอาจจะให้ผู้ขนส่งงดการส่งของนั้นไป หรือให้ส่งกลับคืนมา หรือให้จัดการแก่ของนั้น เป็นอย่างอื่นประการใดก็ได้

ในเหตุเช่นนี้ ผู้ขนส่งชอบที่จะได้รับเงินค่าระวางพาหนะตามส่วนแห่งระยะทางที่ได้จัดการ ขนส่งไปแล้ว กับทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ต้องเสียไป เพราะเหตุที่บอกลงหรือเพราะส่งของกลับคืน หรือ เพราะจัดการเป็นประการอื่นนั้น

มาตรา 627 เมื่อของถึงตำบลที่กำหนดให้ส่ง และผู้รับตราส่งได้เรียกให้ส่งมอบแล้ว ท่าน ว่าแต่นั้นไปสิทธิทั้งหลายของผู้ส่งอันเกิดแต่สัญญารับขนนั้นย่อมตกไปได้แก่ผู้รับตราส่ง

มาตรา 628 ถ้าว่าของสูญหายไปเพราะเหตุสุดวิสัย ท่านว่าผู้ขนส่งไม่มีสิทธิจะ ได้เงิน ค่าระวางพาหนะ ถ้าและได้รับไปไว้ก่อนแล้วท่าใดต้องส่งคืนทั้งสิ้น

มาตรา 629 ถ้าผู้ขนส่งคนใดมอบของเสียแต่ก่อนได้รับค่าระวางพาหนะและอุปกรณ์ ไซ้ไร ท่านว่าผู้ขนส่งคนนั้นยังต้องรับผิดชอบต่อผู้ขนส่งก่อน ๆ คน เพื่อค่าระวางพาหนะ และอุปกรณ์ซึ่งยัง ค้างชำระแก่เขา

มาตรา 630 ผู้ขนส่งชอบที่จะยึดหน่วงเอาของไว้ก่อน ได้ตามที่จำเป็นเพื่อประกันการใช้ เงินค่าระวางพาหนะและอุปกรณ์

มาตรา 631 ถ้าหาตัวผู้รับตราส่งไม่พบก็ดี หรือถ้าผู้รับตราส่งบอกปิดไม่ยอมรับมอบของ ก็ดี ผู้ขนส่งต้องบอกกล่าวไปยังผู้ส่งทันที และถามเอาคำสั่งของผู้ส่ง

ถ้าหากว่าพฤติการณ์ขัดขวางไม่สามารถจะกระทำได้อันนี้ก็ดี หรือถ้าผู้ส่งละเลยเสียไม่ส่งคำสั่งมาในเวลาอันควรก็ดี หรือส่งมาเป็นคำสั่งอันไม่อาจปฏิบัติให้เป็นไปได้ก็ดี ท่านว่าผู้ขนส่งมีอำนาจที่จะเอาของไปฝากไว้ ณ สำนักงานฝากทรัพย์สินได้

ถ้าของนั้นเป็นลหุภัณฑ์ของสละเสียได้ และการหน่วงช้าไว้ย่อมเป็นการเสี่ยงความเสียหายก็ดี หรือถ้าราคาของนั้นดูไม่น่าจะคุ้มค่าระวางพาหนะและอุปกรณ์ก็ดี ผู้ขนส่งจะเอาของนั้นออกขายทอดตลาดเสียก็ได้

อนึ่ง การเอาของไปฝากหรือเอาออกขายทอดตลาดเช่นว่านั้น ผู้ขนส่งต้องบอกกล่าวแก่ผู้ส่งหรือผู้รับตราส่งมิให้ชักช้า เว้นแต่ไม่สามารถจะทำได้ ถ้าและผู้ขนส่งละเลยเสียไม่บอกกล่าวไว้ไซ้ ท่านว่าจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

มาตรา 632 เมื่อเอาของออกขายทอดตลาดแล้วได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ผู้ขนส่งหักเอาไว้เป็นเงินค่าระวางพาหนะและค่าอุปกรณ์ ถ้าและยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ต้องส่งมอบให้แก่บุคคลผู้ควรที่จะได้เงินนั้นโดยพลัน

มาตรา 633 ถ้าของนั้นได้ขนส่งไปโดยมีผู้ขนส่งหลายคนหลายทอด ท่านว่าผู้ขนส่งทอดหลังที่สุด อาจใช้สิทธิดังกล่าวไว้แล้วในมาตรา 630, 631, 632 นั้น ในการเรียกเงินค่าระวางพาหนะและอุปกรณ์อันค้างชำระแก่ผู้ขนส่งทั่วทุกคนได้

ภาคผนวก จ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ฉ.

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก

พ.ศ. 2522

(บางมาตรา)

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

1. "การขนส่ง" หมายความว่า การขนคน สัตว์ หรือสิ่งของ โดยทางบกด้วยรถ
2. "การขนส่งประจำทาง" หมายความว่า การขนส่งเพื่อสินจ้างตามเส้นทางที่คณะกรรมการกำหนด
3. "การขนส่งไม่ประจำทาง" หมายความว่า การขนส่งเพื่อสินจ้างโดยไม่จำกัดเส้นทาง
4. "การขนส่งโดยรถขนาดเล็ก" หมายความว่า การขนส่งคนและสิ่งของรวมกัน เพื่อสินจ้างตามเส้นทางที่คณะกรรมการกำหนดด้วยรถที่มีน้ำหนักและน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกินสามพันห้าร้อยกิโลกรัม
5. "การขนส่งส่วนบุคคล" หมายความว่า การขนส่งเพื่อการค้าหรือธุรกิจของตนเอง
6. "การขนส่งระหว่างจังหวัด" หมายความว่า การขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งส่วนบุคคลซึ่งกระทำระหว่างจังหวัดกับจังหวัด
7. "การขนส่งระหว่างประเทศ" หมายความว่า การขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งส่วนบุคคลซึ่งกระทำระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ
8. "การรับจัดการขนส่ง" หมายความว่า การรับจ้างรวบรวมคนสัตว์หรือสิ่งของ และจัดให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทำการขนส่งจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในความรับผิดชอบของผู้รับจัดการขนส่ง
9. "รถ" หมายความว่า ยานพาหนะทุกชนิดที่ใช้ในการขนส่งทางบกซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงรถพ่วงของรถนั้นด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่รถไฟ
10. "ผู้ตรวจการ" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจการขนส่ง
11. "พนักงานตรวจสภาพ" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจความมั่นคงแข็งแรง ความสะอาดความเรียบร้อย และความเหมาะสมของสภาพรถที่นำมาใช้ในการขนส่ง

12. "นายทะเบียน" หมายความว่า นายทะเบียนกลาง หรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี
13. "คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง หรือคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี
14. "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
15. "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตราที่ 5 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

1. การขนส่งโดยรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร
2. การขนส่งโดยรถยนต์รับจ้างที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์บริการที่บรรทุกผู้โดยสารไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์สามล้อ รถจักรยานยนต์ และรถแทรกเตอร์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
3. การขนส่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดลักษณะของการขนส่งประจำทางและการขนส่งไม่ประจำทาง
2. กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ
3. กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างจังหวัดและระหว่างประเทศ
4. กำหนดเส้นทาง จำนวนผู้ประกอบการขนส่ง และจำนวนรถสำหรับการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก
5. กำหนดจำนวนผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง
6. กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง
7. กำหนดอัตราค่าบริการในการดำเนินการของสถานีขนส่ง
8. กำหนดสถานที่ จัดให้มี หรือจัดตั้ง และระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่ง
9. กำหนดชนิดหรือสภาพรถที่มีให้รับจดทะเบียน
10. กำหนดประเภทหรือชนิดของรถที่ต้องเข้าหยุดหรือจอดเพื่อการรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานีขนส่ง

11. กำหนดที่หยุดหรือจอดรถเพื่อรับส่งผู้โดยสาร
12. วางมาตรการในการกำหนด อนุญาต เพิกถอนการอนุญาตและการควบคุมเกินการขนส่งทางบก
13. ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบก

การกำหนดตาม (2) (3) (4) (8) (9) และ (10) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 20 ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

1. กำหนดเส้นทางจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับขนส่งประจำทาง
2. กำหนดจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับการขนส่งไม่ประจำทาง
3. กำหนดเส้นทางจำนวนผู้ประกอบการขนส่งและจำนวนรถสำหรับขนส่งโดยรถขนาดเล็ก
4. กำหนดอัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง
5. ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามมติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางบกและคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง

การกำหนดตาม (1) และ(4) เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางแล้วจึงจะใช้บังคับได้ และการกำหนดตาม (1) (2) และ (3) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 23 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง การขนส่งโดยรถขนาดเล็ก หรือการขนส่งส่วนบุคคล เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทางและการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ต้องมีสัญชาติไทย

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วน บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด นั้นต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทย และ

1. ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย

2. ในกรณีที่เป็นการห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบ ต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดต้องเป็นของผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย
3. ในกรณีที่เป็นการบริษัทจำกัด กรรมการบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทจำกัดนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดต้องเป็นของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทยหรือต้องเป็นของห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด หรือต้องเป็นของกระทรวง ทบวงกรม กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลเมืองพัทยา รัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือองค์การของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง องค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และบริษัทจำกัดนั้นต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้มีการออกหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ
4. ในกรณีที่เป็นการบริษัทมหาชนจำกัด กรรมการบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทยและทุนของบริษัทมหาชนจำกัดนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมดต้องเป็นของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย

ในกรณีที่ผู้ถือหุ้นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ผู้ถือหุ้นดังกล่าวจะต้องมีลักษณะตาม (1) (2) (3) หรือ (4) แล้วแต่กรณี

ให้คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางมีอำนาจยกเว้นคุณสมบัติตามความจำเป็น หรือมีเหตุพิเศษเป็นการเฉพาะรายได้

มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนกลาง โดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง และผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งหลายแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดต่ออนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่ง

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำมาตรา 28 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 34 และมาตรา 36 มาใช้บังคับแก่การประกอบการขนส่งระหว่างประเทศโดยอนุโลม

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศมาใช้ประกอบการขนส่งในประเทศไทยเว้นแต่เพื่อการขนส่งระหว่างประเทศและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนกลางแล้ว

ผู้ประจำรถตามมาตรา 92 ซึ่งประจำในรถตามวรรคหนึ่งหรือปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งหลายแห่ง พระราชบัญญัตินี้ และหรือตามข้อตกลงที่มีอยู่ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ

มาตรา 27 ใบอนุญาตประกอบการขนส่งมีสี่ประเภทคือ

1. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง
2. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง
3. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก
4. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล

ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง หรือใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ให้ใช้เป็นใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลได้

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งใช้รถผิดประเภทตามที่ระบุไว้ข้างต้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนเป็นครั้งคราว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด

มาตรา 28 ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้มีอายุเจ็ดปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง ใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก และใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ แต่การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางและใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็กจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29 บทบัญญัติมาตรา 23 มิให้ใช้บังคับแก่การขนส่งส่วนบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลเมืองพัทยา วัด มูลนิธิที่ได้รับอำนาจแล้ว สภากาชาดไทย สถานพยาบาลรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นผู้ประกอบการขนส่งและการขนส่งส่วนบุคคลโดยรถที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันสองร้อย กิโลกรัม แต่ผู้ประกอบการขนส่งต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ เสมือนดังเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลทุกประการ

มาตรา 30 ให้นายทะเบียนกลางเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งใน

กรุงเทพมหานคร การขนส่งระหว่างจังหวัด และการขนส่งระหว่างประเทศ และให้นายทะเบียนประจำจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งในจังหวัดของตน

ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการมาตรา 31 ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางให้นายทะเบียน โดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

1. จำนวนรถที่ต้องใช้ในการประกอบการขนส่งตามเส้นทางที่ใช้ในการขนส่ง
2. สิทธิในรถที่ใช้ประกอบการขนส่งของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง
3. ลักษณะ ชนิด ขนาดและสีของรถและเครื่องหมายของผู้ประกอบการขนส่งที่ต้องให้ปรากฏ ประจำรถทุกคัน
4. จำนวนที่นั่ง เกณฑ์น้ำหนักบรรทุกและวิธีการบรรทุก
5. จำนวนผู้ประจำรถ
6. เส้นทางที่ใช้ในการประกอบการขนส่ง
7. อัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง
8. สถานที่หยุดและจอดเพื่อขนถ่ายคน สัตว์ หรือสิ่งของ
9. ที่ที่รถจะต้องหยุดในระหว่างเส้นทาง
10. มาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่ง
11. เวลาและจำนวนเที่ยวของการเดินรถ
12. เวลาทำงานประจำวันในการประกอบการขนส่ง
13. สถานที่เก็บ ช่อม และบำรุงรักษารถ
14. การประกอบกิจการอื่นนอกจากการประกอบการขนส่งประจำทาง
15. เงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางต้องจัดให้มีประกาศเงื่อนไขตาม (6) (7) (8) (9) และ (11) ณ ที่ซึ่งอธิบดีกำหนด

มาตรา 32 ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทางให้นายทะเบียน โดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

1. จำนวนรถที่ต้องใช้ในการประกอบการขนส่ง
2. ลักษณะ ชนิด และขนาดของรถและเครื่องหมายของผู้ประกอบการขนส่งที่ต้องให้ปรากฏประจำทุกคัน
3. จำนวนที่นั่ง เกณฑ์น้ำหนักบรรทุกและวิธีการบรรทุก
4. จำนวนผู้ประจำรถ

5. ท้องที่ที่ทำการขนส่ง
6. มาตรฐานบริการในการประกอบการขนส่ง
7. อัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง
8. สถานที่หยุดและจอดเพื่อขนถ่ายคน สัตว์ หรือสิ่งของ
9. สถานที่เก็บ ซ่อม และบำรุงรักษารถ
10. เงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทางต้องจัดให้มีการประกาศเงื่อนไขตาม

(7)และ(8) ณ ที่ซึ่งอธิบดีกำหนด

มาตรา 33 ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ให้นายทะเบียน โดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

1. จำนวนรถที่ต้องใช้ในการประกอบการขนส่งตามเส้นทางที่ใช้ในการขนส่ง
2. ลักษณะ ชนิด ขนาด และสีของรถและเครื่องหมายของผู้ประกอบการขนส่งที่ต้องให้ปรากฏประจำรถทุกคัน
3. จำนวนที่นั่ง เกณฑ์น้ำหนักบรรทุก และวิธีการบรรทุก
4. เวลาและจำนวนเที่ยวของการเดินรถ
5. เส้นทางที่ใช้ในการประกอบการขนส่ง
6. อัตราค่าขนส่งและค่าบริการอย่างอื่นในการขนส่ง
7. เงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็กต้องจัดให้มีประกาศเงื่อนไขตาม

(5) และ (6) ณ ที่ซึ่งอธิบดีกำหนด

มาตรา 34 ในการออกใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลให้นายทะเบียน โดยอนุมัติของคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

1. จำนวนรถที่ต้องใช้ในการประกอบการขนส่งตามท้องที่ที่ทำการขนส่ง
2. ลักษณะ ชนิด และขนาดของรถและเครื่องหมายของประกอบการขนส่งที่ต้องให้ปรากฏประจำรถทุกคัน
3. ท้องที่ที่ทำการขนส่ง
4. สถานที่เก็บ ซ่อม และบำรุงรักษารถ

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลต้องจัดให้มีประกาศเงื่อนไขตาม (3) ณ ที่ซึ่งอธิบดีกำหนด

มาตรา 35 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องจัดให้มีสมุดประจำรถ ประวัติผู้ประจำรถและหรือใบกำกับสินค้าที่ทำการขนส่งและต้องทำรายงานเกี่ยวกับการขนส่งและอุบัติเหตุที่เกิดจากการขนส่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 36 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยของผู้โดยสารที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 37 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางจัดให้มีที่พักผู้โดยสารตามระยะทางโดยมีลักษณะ ขนาด จำนวน และจุดที่ตั้งของที่พักผู้โดยสารตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 38 ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง เพิ่ม ลด หรือยกเว้นค่าขนส่ง หรือค่า บริการอย่างอื่นในการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

มาตรา 39 ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก หรือผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลใช้หรือยอมให้บุคคลอื่นใช้รถที่ได้รับอนุญาตทำการขนส่งนอกเส้นทางหรือนอกห้องที่ที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน หรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด

มาตรา 40 ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทางกระทำการขนส่งอันมีลักษณะเช่นเดียวหรือคล้ายกับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง หรือมีลักษณะเป็นการแย่งผลประโยชน์กับผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางในเส้นทางที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทางได้รับอนุญาต

มาตรา 41 ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน หรือมีความจำเป็นที่จะแก้ไขสถานการณ์เพื่อให้การขนส่งได้รับความสะดวกหรือให้มีรถเพียงพอแก่การขนส่ง นายทะเบียนมีอำนาจที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงเส้นทางการเดินทางไปช่วยเหลือเป็นการชั่วคราวตามควรแก่กรณีแล้วให้รายงานคณะกรรมการ โดยเร็ว

มาตรา 42 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องแสดงใบอนุญาตประกอบการขนส่ง หรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ตั้งสำนักงานของผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา 43 ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบการขนส่งสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว

มาตรา 44 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบการขนส่งต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า เก้าสิบวันก่อนวันเลิกประกอบการขนส่ง

มาตรา 45 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง โดยรถยนต์เล็กซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบการขนส่งต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนวันเลิกประกอบการขนส่ง

มาตรา 52 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง และผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถยนต์เล็กต้องวางหลักทรัพย์เป็นเงินสดหรือพันธบัตรรัฐบาลไทยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันต่อนายทะเบียนกลางเพื่อพื้ประกันความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลภายนอก และซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งจะต้องรับผิดชอบเนื่องจากการขนส่งของตน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

จำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดตามขนาดและประเภทของการประกอบการขนส่งแต่ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งวางหลักทรัพย์เป็นเงินสดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดอกผลที่เกิดจากหลักทรัพย์ที่เป็นเงินสดนั้นตกเป็นของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทางวางหลักทรัพย์

ให้กรมการขนส่งทางบกเป็นผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีหลักทรัพย์กับธนาคารตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 65 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการรับจัดการขนส่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนกลาง

มาขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 66 ในการออกใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่งให้นายทะเบียนกลาง โดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับ

1. ท้องที่ที่ประกอบการรับจัดการขนส่ง
2. สถานที่ตั้งสำนักงานของผู้ประกอบการรับจัดการขนส่ง
3. สถานที่พักคน สัตว์ หรือเก็บสิ่งของ
4. วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสวัสดิภาพและความสะดวกและความปลอดภัยในการรับจัดการขนส่ง

5. อัตราค่าบริการบริหารจัดการขนส่ง
6. เงื่อนไขอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการบริหารจัดการขนส่งต้องจัดให้มีการประกาศเงื่อนไขตาม (1)

(2) (3) (4) และ (5) ณ ที่ซึ่งอธิบดีกำหนด

มาตรา 67 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 65 ต้องวางหลักทรัพย์ต่อนายทะเบียน เพื่อเป็นประกันการปฏิบัติตามสัญญาบริหารจัดการขนส่ง ทั้งนี้ ตามจำนวนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 69 ใบอนุญาตประกอบการบริหารจัดการขนส่งให้มีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 71 รถที่ใช้ในการขนส่งต้องมีสภาพมั่นคงแข็งแรง มีเครื่องอุปกรณ์และส่วนประกอบถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกับได้จดทะเบียนตามมาตรา 73 และเสียภาษีตามมาตรา 85 แล้ว

รถที่ใช้ในการขนส่งที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษียรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

มาตรา 88 รถที่ใช้ในการขนส่งส่วนบุคคลของกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลเมืองพัทยา วัด มูลนิธิที่ได้รับอำนาจแล้ว และสภากาชาดไทย ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

มาตรา 95 ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถมีสามชนิด ดังนี้

ชนิดที่หนึ่ง ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับรถที่มีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกินสามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มีได้ใช้ขนส่งผู้โดยสาร หรือสำหรับขนส่งผู้โดยสารไม่เกินสี่สิบคน

ชนิดที่สอง ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับรถที่มีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันเกินกว่าสามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มีได้ใช้ขนส่งผู้โดยสารหรือสำหรับรถขนส่งผู้โดยสารเกินกว่าสี่สิบคน

ชนิดที่สาม ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถซึ่งโดยสภาพใช้สำหรับลากจูงรถอื่นหรือล้อเลื่อนที่บรรทุกสิ่งใด ๆ บนล้อเลื่อนนั้น

ใบอนุญาตแต่ละชนิดให้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตชนิดที่สองและชนิดที่สามใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่หนึ่งได้ และใบอนุญาตชนิดที่สามใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่สองได้

มาตรา 96 ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถตามมาตรา 93 ในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทางหรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็กต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. มีความรู้และความสามารถตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
3. ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเห็นได้ว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความเหมาะสม
4. ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
5. ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจ
6. ไม่เป็นผู้คิดสุราขมาหรือยาเสพติดให้โทษ
7. ไม่เป็นผู้มีใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถประเภทหรือชนิดเดียวกับที่ได้รับอนุญาตอยู่แล้ว
8. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ เว้นแต่การเพิกถอนใบอนุญาตนั้นพ้นกำหนดสามปีแล้ว นับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
9. ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่มีใช้เกี่ยวกับการใช้รถในการกระทำความผิดหรือความผิดหุโทษ หรือได้พ้นโทษมาแล้วเกินสามปี

มาตรา 102 ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถต้อง

1. แต่งกายสะอาดเรียบร้อยตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
2. ไม่แสดงกิริยาหรือใช้ถ้อยคำเป็นการเสียดสี ดูหมิ่น ก้าวร้าว รังแก รบถวน หรือหยาบหยามผู้หนึ่งผู้ใด หรือแสดงกิริยาวาจาหรือส่งเสียงด้วยประการหนึ่งประการใดในลักษณะไม่สมควรหรือไม่สุภาพ
3. ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น
4. ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการขนส่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 103 ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ใน

มาตรา 120 แล้วจะต้อง

1. ไม่ขับรถในเวลาที่ยังร่างกายหรือจิตใจอ่อนความสามารถ
2. ไม่รับบรรทุกบุคคลที่เป็น โรคเรื้อนหรือโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ ไปด้วยโดยสารอื่น
3. ไม่รับบรรทุกทุกศพ สัตว์ หรือสิ่งของที่อาจเกิดอันตรายหรือเป็นที่พึงรังเกียจ ไปด้วยโดยสาร

4. ไม่รับบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง ระเบิด หรือวัตถุอันตรายอย่างอื่นไปกับผู้โดยสาร วัตถุอันตรายให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
5. ต้องหยุดหรือจอดรถ ณ สถานีขนส่งและปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานีขนส่งตาม มาตรา 19 (8) และ(10)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

บัญชีอัตราภาษีรถตามมาตรา 85

น้ำหนักเป็นกิโลกรัม	รถที่ใช้ในการขนส่งประจำทาง	รถที่ใช้ในการขนส่งไม่ประจำทาง	รถที่ใช้ในการขนส่งโดยรถยนต์เล็ก	รถที่ใช้ในการขนส่งส่วนบุคคล
ไม่มากกว่า 500 กิโลกรัม	300 บาท	450 บาท	300 บาท	150 บาท
ตั้งแต่ 501 ถึง 750 กิโลกรัม	400 บาท	600 บาท	400 บาท	300 บาท
ตั้งแต่ 751 ถึง 1,000 กิโลกรัม	500 บาท	750 บาท	500 บาท	450 บาท
ตั้งแต่ 1,001 ถึง 1,250 กิโลกรัม	600 บาท	900 บาท	600 บาท	800 บาท
ตั้งแต่ 1,251 ถึง 1,500 กิโลกรัม	700 บาท	1,050 บาท	700 บาท	1,000 บาท
ตั้งแต่ 1,501 ถึง 1,750 กิโลกรัม	900 บาท	1,350 บาท	900 บาท	1,300 บาท
ตั้งแต่ 1,751 ถึง 2,000 กิโลกรัม	1,100 บาท	1,650 บาท	1,100 บาท	1,600 บาท
ตั้งแต่ 2,001 ถึง 2,500 กิโลกรัม	1,300 บาท	1,950 บาท	300 บาท	1,900 บาท
ตั้งแต่ 2,501 ถึง 3,000 กิโลกรัม	1,500 บาท	2,250 บาท	1,500 บาท	2,200 บาท
ตั้งแต่ 3,001 ถึง 3,500 กิโลกรัม	1,700 บาท	2,550 บาท		2,400 บาท
ตั้งแต่ 3,501 ถึง 4,000 กิโลกรัม	1,900 บาท	2,850 บาท		2,600 บาท
ตั้งแต่ 4,001 ถึง 4,500 กิโลกรัม	2,100 บาท	3,150 บาท		2,800 บาท
ตั้งแต่ 4,501 ถึง 5,000 กิโลกรัม	2,300 บาท	3,450 บาท		3,000 บาท
ตั้งแต่ 5,001 ถึง 6,000 กิโลกรัม	2,500 บาท	3,750 บาท		3,200 บาท
ตั้งแต่ 6,001 ถึง 7,000 กิโลกรัม	2,700 บาท	4,050 บาท		3,400 บาท
ตั้งแต่ 7,001 กิโลกรัมขึ้นไป	2,900 บาท	4,350 บาท		3,600 บาท

อัตราค่าธรรมเนียม

1. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง
ต่อเส้นทางหนึ่ง	ฉบับละ	15,000 บาท
2. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง	ฉบับละ	4,000 บาท
3. ใบอนุญาตประกอบการขนส่ง
โดยรถขนาดเล็ก	ฉบับละ	1,500 บาท
4. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล	ฉบับละ	1,500 บาท
5. ใบอนุญาตประกอบการขนส่งระหว่างประเทศ		
ก. คลอดปี	ฉบับละ	5,000 บาท
ข. เฉพาะคราว	ฉบับละ	500 บาท
6. ใบอนุญาตประกอบการรับจัดการขนส่ง	ฉบับละ	5,000 บาท
7. ใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสถานีขนส่ง	ฉบับละ	100,000 บาท
8. ใบอนุญาตผู้ขับรถและใบอนุญาตนายตรวจ	ฉบับละ	200 บาท
9. ใบอนุญาตผู้เก็บค่าโดยสาร
และใบอนุญาตผู้บริการ	ฉบับละ	100 บาท
10. ใบอนุญาตจัดตั้งสถานตรวจสภาพรถ	ฉบับละ	20,000 บาท
11. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	500 บาท
12. การโอนทะเบียนรถ	ครั้งละ	200 บาท
13. แผ่นป้ายเลขทะเบียนรถและเครื่องหมาย	แผ่นละ	100 บาท
14. ค่าขออนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง	ฉบับละ	100 บาท
15. ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ	20 บาท
16. การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ	

ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ข.

ข้อกำหนดนายทะเบียนการขนส่ง

ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2519)

เรื่อง ลักษณะและชนิดของรถยนต์บรรทุกและรถพ่วงที่ใช้ประกอบการขนส่ง

1. ชนิด

ในข้อกำหนดนายทะเบียนการขนส่ง แบ่งชนิดรถยนต์บรรทุกและรถพ่วงที่ใช้ประกอบการขนส่งดังนี้

1. รถยนต์กระบะบรรทุก หมายถึงรถยนต์บรรทุกซึ่งส่วนที่ใช้ในการบรรทุกสิ่งของมีลักษณะเป็นกระบะไม่มีหลังคา ส่วนที่เป็นกระบะอาจจะมีข้างหรือไม่มีข้าง อาจจะมีเปิดได้หรือปิดถาวรก็ได้ และให้หมายรวมถึงรถยนต์ที่มีเครื่องทุ่นแรงสำหรับยกสิ่งของที่จะบรรทุกในกระบะนั้น ๆ และรถยนต์ที่กระบะบรรทุกสามารถยกเทได้ด้วย (Dump truck)
2. รถยนต์ตู้บรรทุก หมายถึงรถยนต์บรรทุกซึ่งส่วนที่ใช้ในการบรรทุกสิ่งของ มีลักษณะเป็นตู้ทึบ จะมีหลังคาถาวรติดต่อกันเป็นตอนเดียว หรือแยกเป็นคนละส่วนกับที่นั่งพนักงานขับรถยนต์ก็ได้ อาจมีบานประตูเปิดปิดสำหรับการบรรทุกสิ่งของทางด้านข้างหรือด้านหลังก็ได้
3. รถยนต์บรรทุกของเหลว หมายถึงรถยนต์ซึ่งส่วนที่ใช้ในการบรรทุกสิ่งของ มีลักษณะเป็นถังสำหรับบรรทุกของเหลว เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำ นม เป็นต้น
4. รถยนต์บรรทุกพิเศษ หมายถึงรถยนต์บรรทุกซึ่งส่วนที่ใช้ในการบรรทุกสิ่งของได้จัดสร้างเป็นพิเศษ เพื่อใช้ในกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะ เช่นรถยนต์บรรทุกขาดเครื่องตี๋ม รถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอย รถยนต์ผสมซีเมนต์ รถยนต์บรรทุกขาดเครื่องลาดยาง รถยนต์บรรทุกเครื่องทุ่นแรง เป็นต้น
5. รถยนต์ลากจูง (Tractor) หมายถึงรถยนต์ที่ได้จัดสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นรถยนต์สำหรับลากจูงรถกึ่งพ่วง (Semi-trailer) หรือรถพ่วง (Full trailer) โดยเฉพาะ และทำให้หมายรวมถึงรถยนต์ที่ได้ดัดแปลงเพื่อไว้สำหรับลากจูงอื่นด้วย
6. รถพ่วง (Full-trailer) หมายถึงรถที่ไม่มีแรงขับเคลื่อนในตัวเอง จำเป็นต้องใช้รถอื่นลากและนำหนักบรรทุกทั้งหมดลงบนเพลาล้อสมบูณ์ในตัวเอง
7. รถกึ่งพ่วง (Semi-trailer) หมายถึงรถที่ไม่มีแรงขับเคลื่อนในตัวเอง จำเป็นต้องใช้รถอื่นลากและนำหนักบรรทุกบางส่วนเฉลี่ยลงบนเพลาล้อของรถคันลากจูง

8. รถกึ่งพ่วงบรรทุกวัสดุยาว (Pole trailer) หมายถึงรถกึ่งพ่วงที่สามารถเปลี่ยนความยาวของช่วงล้อ (Wheelbase) ระหว่างรถลากจูงกับรถกึ่งพ่วงโดยมีโครงโลหะ (Pole) ที่ปรับความยาวได้ และเป็นรถที่สร้างขึ้นสำหรับบรรทุกขุง เสา ท่อ หรือสิ่งของที่มีความยาวอื่น

8. ขนาด (Size)

ความกว้าง (Width)

ความกว้างวัดจากส่วนที่กว้างที่สุดของตัวรถ (รวมทั้งส่วนที่ยื่นออกจากตัวรถ เช่น บานพับสิ่งประดับด้านข้าง) ต้องไม่เกิน 2.50 เมตร แต่ไม่รวมกระจกเงาสำหรับมองหลังด้านข้าง ทั้งนี้ ตัวถึงหรือส่วนประกอบของตัวถังต้องไม่ยื่นออกมาเกินขอบยางล้อด้านนอกเกิน 15 เซนติเมตร

ความสูง (Height)

ความสูงวัดจากส่วนที่สูงที่สุดของตัวรถถึงผิวทางราบ ต้องไม่เกิน 3.00 เมตร เว้นแต่รถยนต์บรรทุกที่มีความกว้างสูงสุดของตัวถัง ตั้งแต่ 2.30 เมตร แต่ไม่เกิน 2.50 เมตร ให้มีความสูงได้ไม่เกิน 3.80 เมตร

ความยาว (Length)

ความยาววัดจากกันชนหน้าถึงส่วนท้ายสุด (Overall Length) ต้องไม่เกินที่กำหนดในตารางที่ 1 สำหรับความยาวของรถที่กึ่งพ่วง รถกึ่งพ่วงบรรทุกวัสดุยาว หรือรถพ่วงให้วัดจากส่วนหน้าสุดถึงส่วนท้ายสุดของรถ

ตารางที่ 1

ที่	ลักษณะของรถ	ความยาวสูงสุด(เมตร)
1.	รถชนิด 2 เพลา	10.00
2.	รถชนิด 2 เพลาหรือมากกว่า	10.00
3.	รถกึ่งพ่วงหรือรถกึ่งพ่วงบรรทุกวัสดุยาว	12.00
4.	รถกึ่งพ่วง	8.00
5.	รถลากจูงพร้อมด้วยรถกึ่งพ่วงหรือรถกึ่งพ่วงบรรทุกวัสดุยาว	15.00
6.	รถลากจูงพร้อมด้วยรถพ่วง	18.00

9. ระยะช่วงท้ายท้าย (Rear Overhang)

ระยะช่วงท้ายท้าย (Rear Overhang) ต้องไม่เกิน 50 % ของระยะช่วงล้อ (Wheelbase) แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินความยาวที่กำหนดไว้ในตารางที่ 2 และจะต้องไม่มีการตัดแปลงโครงรถ (Chassis) โดยการเลื่อนระยะช่วงล้อให้ยาวออกหรือสั้นเข้ากว่าที่โรงงานผู้ผลิตได้ออกแบบไว้ สำหรับรถชนิด 2 เพลา ระยะช่วงท้ายท้ายให้วัดจากศูนย์กลางของเพลา (Rear axle) ถึงท้ายรถไม่รวมโครงโลหะปิดกั้นท้าย สำหรับรถชนิด 3 เพลาซึ่งเพลาที่ 2 และเพลาที่ 3 ถึงท้ายรถไม่รวมโครงโลหะปิดกั้นท้ายส่วนรถชนิด 3 เพลา ที่เพลาหลังสุดเป็นเพลาเดี่ยว ให้วัดระยะช่วงท้ายท้ายเช่นเดียวกับรถชนิด 2 เพลา (การนับเพลาให้เริ่มนับจากด้านหน้าของรถ)

ตารางที่ 2

ที่	ลักษณะของรถ	ระยะช่วงท้ายท้าย (เมตร)
1.	รถชนิด 2 เพลา	1.80
2.	รถชนิด 3 เพลา (เพลาหลังสุดเป็นเพลาเดี่ยว)	1.80
3.	รถชนิด 3 เพลา (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3 เป็นเพลาคู่ชนิด Tandem axle)	2.40

ประเภทของ กำหนดไว้ทั้งหมด 7 ประเภท คือ (สำหรับของอื่นใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ดังกล่าว ก็ให้ถืออนุโลมเทียบเคียงสูงสุดแต่จะเข้าประเภทใดเป็นราย ๆ ไป

ประเภทที่ 1 คือ กากมัน, น้ำตาล, ถั่ว, กะปิ, กาว, กุ้งแห้ง, กระดาษทุกชนิด, กระเบื้องทุกชนิด, กระจกทุกชนิด, กาแฟเมล็ด, กระจสบเปลา, ถ่านไม้ต่าง ๆ , ข้าวทุกชนิด, ไข่เค็ม, ไข่ดอง, ของเค็มดองทุกชนิด, เครื่องกระป๋อง, เครื่องเขียนทุกชนิด, เครื่องเคลือบ, ครั่ง, เครื่องเหล็ก, เครื่องทองเหลือง, เครื่องทองแดง, สังกะสี, ตะกั่ว, เซลลิก, เชือก, ซ้อลล์, ชัน, ซีเมนต์, โซดาผง, ดินประสี, ดินทนไฟ, ดินธรรมดา, ถ่านไม้ต่าง ๆ , ดินสอพอง, ถ่านไฟฉาย, น้ำตาลทุกชนิด, เนื้อเค็ม, น้ำอัดลม, หน่อไม้, แบริดเตอรี, ปลาเค็ม, ปาน, ทุย, พืชไร่ทุกชนิด, หมากแห้ง, มะขามเปียก, ไม้กระดาน, ไม้อัดทุกชนิด, ยางแอสฟัล, ยางขัดขาว, ยางแผ่น, แร่ต่าง ๆ , เศษโลหะ, เศษแก้ว, สบู่, สารส้ม, ไลเลียด, สีทาบ้าน, หินทุกชนิด(ยกเว้นหินอ่อน), หอยแห้ง, หัวหอม, อิฐทุกชนิด, อาหารสัตว์ป่น, แป้งทุกชนิด (ยกเว้นเครื่องสำอาง), สายไฟฟ้าทุกชนิด, เทียน, ถ่านหิน, แกสก้อน, น้ำซ้อส, น้ำพริกเผา, ครกหิน, ฐูป, สายเคเบิล, ท่ออัดลมทุกชนิด, เบียร์, ยิบซั่ม, แบบเรียน, น้ำปลา, สาขู

ประเภทที่ 2 คือ กาแฟผง, กระจเทียม, ขวดเปลา, เครื่องพิมพ์กระเบื้อง, เครื่องสมุนไพรทุกชนิด, ชาผง, ชาใบ, ซองน้ำแข็ง, ซี้ได้, น้ำมันพืช, น้ำมันสัตว์, น้ำรัก, น้ำผึ้ง, น้ำเชื่อม, น้ำแร่ต่าง ๆ .

บานประตูหน้าต่าง, ถ้วยชาม, เปลือกไม้, ผลไม้สดทุกชนิด, พระพุทธรูป, ผลชुरुส, ผลซัคฟอก, ยาเส้น, น้ำมันผสมสี, น้ำมันเบนซิน, น้ำมันก๊าส, น้ำมันหล่อลื่น, เลื่อ, มะพร้าวผล, เครื่องปั้นดินเผาที่ทำเป็นกระถางต้นไม้, เครื่องปั้นดินเผาที่ทำเป็นหม้อตาล, เครื่องปั้นดินเผาที่ทำเป็นเตาหุงข้าว, ถังสังกะสีมัดซ้อนกันเป็นมัด ๆ, ไร่ข้าว, ไร่ต่าง ๆ, กระทะ, ปลา, และกุ้งสดที่บรรจุหีบ

ประเภทที่ 3 คือ แก้วตัดผม, แก้วตัดผม, แก้วทำฟัน, ของเด็กเล่นทำด้วยโลหะ, เครื่องสำอาง, เครื่องแก้ว(ยกเว้นขวดโหล), เครื่องชั่ง, เครื่องวัด, เครื่องกีฬา, เครื่องหนัง, บุหรี่, ป้อ, ผ้าทุกชนิดรวมทั้งที่ตัดสำเร็จรูป, ไหมพรม, ไหม, พรม, ยารักษาโรค, ยาสำเร็จรูป, สุรา, ลี้อย้อมผ้า, เครื่องสุขภัณฑ์, ของใช้ทำด้วยพลาสติก, หินอ่อน, ไม้ขีดไฟ, แก้วและเตียงนอนเฉพาะที่ถอดพับได้, ไม้กรอบรูป, จักรเย็บผ้า-จักรเย็บหนังบรรจุหีบและอะไหล่, ฝ้าย, นุ่นที่บรรจุเป็นมัดมัดด้วยเหล็ก, ขนมทุกชนิด, ผงเคมีทุกชนิด, ยาฆ่าเชื้อโรค, รม, อะไหล่รถยนต์ทุกชนิดที่มีน้ำหนักและไม่เปลืองเนื้อที่, ตู้รับภัย

ประเภทที่ 4 คือ เครื่องจักร, เครื่องกล, เครื่องยนต์, เครื่องทำไฟและอะไหล่เครื่องไฟฟ้า (ยกเว้นหลอดไฟ), เครื่องพิมพ์ดีด, เครื่องอัดสำเนา-เครื่องคำนวณ, เครื่องทำฟัน, เครื่องทำแผนที่, กล้องวัดระยะ-กล้องวัดระดับ, เครื่องออลูมิเนียม, ตู้เก็บเอกสารทำด้วยเหล็ก, และไม้, โต๊ะบิลเลียด, ของเด็กเล่นทำด้วยพลาสติก, นาฬิกาตั้งและแขวน, เครื่องเงิน, ยางรถทุกชนิด

ประเภทที่ 5 คือ กล้องจุลทรรศน์, กล้องส่องทางไกลและอะไหล่, เครื่องฉายภาพยนตร์, เครื่องส่งกระจายเสียง, เครื่องอัดเสียง, เครื่องถ่ายภาพ, เครื่องส่งโทรทัศน์, เครื่องเคมี, เครื่องเอกซเรย์, เครื่องมือวิทยาศาสตร์, เครื่องมือแพทย์และอะไหล่, เครื่องเงิน, फिल्मภาพยนตร์, เครื่องดนตรี, โครงเหล็กต่าง ๆ, ศาลพระภูมิบรรจุหีบ, พันธุ์ไม้ตอน, จากดับ

ประเภทที่ 6 คือ หลอดไฟฟ้าทุกชนิด, กระจกหน้าและกระจาโปรงพาหนะ, เครื่องปั้นดินเผาที่มีน้ำหนักเบา เช่น หม้อข้าวและไห, เครื่องจักรสาน, เครื่องเรือน, โครงไม้ต่าง ๆ, รูปหุ่นโชว์, จุกขวด, ฉากบังตา, ลวด, รถสองล้อ, สามล้อที่ใช้เงิน, สัตว์ที่มีชีวิตบรรจุพาหนะ, เครื่องรับโทรทัศน์, เครื่องรับวิทยุ

ประเภทที่ 7 คือ กระดุกสัตว์, หนังสัตว์, ดินระเมิด, อาวุธปืนและลูกปืน, น้ำกรดทุกชนิด, โซดาไฟ, โครงอลูมิเนียมต่าง ๆ, โอง, ถังเหล็ก, ถังสังกะสี, ถังไม้ขนาด 200 ลิตรขึ้นไป, เครื่องสีฝัด, เครื่องทอผ้าทำด้วยไม้, เครื่องไหว้เจ้า, เครื่องไหว้ผี, เครื่องลายครามที่มีค่า, งาช้าง, พวงหรีดดอกไม้กระดาษรวมทั้งที่ทำด้วยผ้าหรือพลาสติก, โลงใส่ศพ, ตู้พระธรรม, ธรรมมาสน์, จักรยาน 2 ล้อ 3 ล้อ ทั้งที่มีเครื่องและไม่มีเครื่อง, เครื่องระหัดทำด้วยดอกไม้

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อลูกค้าในการเลือกใช้บริการของธุรกิจขนส่งสินค้าเอกชนโดยรถบรรทุก

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ใช้ประกอบการศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ จัดทำเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อลูกค้าในการเลือกใช้บริการธุรกิจขนส่งสินค้าเอกชนโดยรถบรรทุกประเภทหกล้อและสิบล้อในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการบริการของธุรกิจขนส่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท่าน จึงขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด และผู้วิจัยขอถือโอกาสขอบพระคุณท่านที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ผู้วิจัย

คำถามก่อนการสำรวจ

1. โดยส่วนใหญ่กิจการของท่านใช้บริการขนส่งของใครเป็นหลัก?
 - 1 ใช้ของตนเอง (ให้ขอบคุณและจบการสัมภาษณ์)
 - 2 จ้างบริษัทขนส่งอื่น
2. ท่านเป็นผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตัดสินใจเลือกใช้บริการของธุรกิจขนส่งเอกชน
 - 1 ใช่
 - 2 ไม่ใช่ (ให้ขอสัมภาษณ์ ผู้อื่น ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตัดสินใจเลือกใช้บริการของธุรกิจขนส่งเอกชน หากผู้นั้น ไม่อยู่หรือ ไม่ยินดีให้สัมภาษณ์ ให้ขอบคุณและจบการสัมภาษณ์)
3. ธุรกิจหลักของท่านเป็นประเภทใด ?(ตอบเพียงข้อเดียว)
 - 1 สินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป เช่น เครื่องใช้ประจำวัน, เสื้อ, ยาสีฟัน, เครื่องกระป๋อง, บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป, ขนมซอง, เครื่องใช้ในครัวเรือน, เสื้อผ้า, รองเท้า เป็นต้น
 - 2 หนังสือและอุปกรณ์เครื่องเขียน
 - 3 ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ใช้ในการแปรรูป
 - 4 เครื่องจักร อะไหล่และชิ้นส่วนรถ
 - 5 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์และเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน
 - 6 เวชภัณฑ์และเครื่องมือทางการแพทย์

คำชี้แจง : ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการเลือก หรือเติมข้อความในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ

1. กิจการของท่านเป็นรูปแบบใด ?

1 เจ้าของคนเดียว

4 สหกรณ์

2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด

5 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

3 บริษัทจำกัด

2. ธุรกิจของท่านประกอบกิจการในลักษณะใด ?

1 ผู้ผลิต

4 ผู้รับจ้างผลิต

2 ผู้จำหน่าย

5 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

3 ผู้ผลิตและผู้จำหน่าย

3. ทุนจดทะเบียนของกิจการของท่านเป็นเท่าไร?

1 น้อยกว่า 500,000 บาท

4 5,000,001 – 10,000,000 บาท

2 500,001 – 1,000,000 บาท

5 10,000,000 บาทขึ้นไป

3 1,000,001 – 5,000,000 บาท

4. ระยะเวลาที่ธุรกิจเปิดดำเนินงานมาแล้ว?

1 น้อยกว่า 1 ปี

4 11 - 20 ปี

2 1 – 5 ปี

5 มากกว่า 20 ปี

3 6 – 10 ปี

5. จำนวนพนักงานในกิจการมีเท่าไร?

1 จำนวนพนักงานประจำ.....คน

2 จำนวนพนักงานชั่วคราว.....คน

6. กรุณาให้คะแนนลักษณะของสินค้าที่กิจการท่าน ใช้บริการรับ/ส่งสินค้ากับบริษัทขนส่งเอกชน
(ตอบทุกข้อ)

1. น้ำหนักของสินค้า

น้อย

1	2	3	4
---	---	---	---

มาก

2. ปริมาตร (ขนาด)ของสินค้า

เล็ก

1	2	3	4
---	---	---	---

ใหญ่

3. ความเน่าเสียง่าย/การเสื่อมคุณภาพของสินค้า

ง่าย

1	2	3	4
---	---	---	---

ยาก

4. ความเสียหายของสินค้าจากการขนส่ง

ง่าย

1	2	3	4
---	---	---	---

ยาก

5. ลักษณะของบรรจุภัณฑ์ของสินค้า

ไม่มีมาตรฐาน

1	2	3	4
---	---	---	---

มีมาตรฐาน

6. มูลค่าของสินค้า

น้อย

1	2	3	4
---	---	---	---

มาก

7. ปัจจุบันท่านเลือกใช้บริการ รับ/ส่ง สินค้าโดยใช้ช่องทางใดบ้าง ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1 บริษัทขนส่งเอกชน

4 การรถไฟแห่งประเทศไทย

2 ร.ส.พ.

5 การบินไทย

3 ไปรษณีย์

6 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของลูกค้าในการใช้บริการธุรกิจขนส่งสินค้าเอกชนโดยรถบรรทุก

คำชี้แจง : ผู้สัมภาษณ์ถามข้อ 8 และข้อ 9 ไปด้วยกัน เช่น ถามว่าใช้บริการขนส่งเพราะเหตุผลด้าน

ใดบ้าง? การบริการของพนักงานมีความสำคัญหรือไม่? และเหตุผลนั้นมีความสำคัญมากน้อยเพียงไร?

8. ท่านเลือกใช้บริการขนส่งสินค้ากับบริษัทขนส่งเอกชนเพราะเหตุผลใดบ้าง? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	9. กรุณาให้ความสำคัญของเหตุผลทุกข้อที่ท่านใช้ในข้อ 8			
	สำคัญน้อยที่สุด	สำคัญน้อย	สำคัญมาก	สำคัญมากที่สุด
1 ☐ การบริการของพนักงาน				
2 ☐ ความสะดวกในการรับ/ส่งสินค้า				
3 ☐ ความสะดวกด้านสถานที่จอดรถ				
4 ☐ ท่าเลที่ตั้งของจุดรับ/ส่งสินค้า				
5 ☐ การรักษาความปลอดภัยของสินค้า				
6 ☐ ความรับผิดชอบในด้านต่างๆของบริษัทขนส่ง				
7 ☐ ความตรงต่อเวลาในการขนส่ง				
8 ☐ ความรวดเร็วในการขนส่งสินค้าจากต้นทางถึงปลายทาง				
9 ☐ ความสม่ำเสมอในการให้บริการ (บริษัทขนส่งไม่หยุดบริการบ่อย)				
10 ☐ อัตราค่าบริการ				
11 ☐ ชื่อเสียงของบริษัทรับขนส่ง				
12 ☐ ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้บริหารของบริษัทขนส่งเอกชน				
13 ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....				

10. ความถี่ในการใช้บริการขนส่งสินค้ากับบริษัทขนส่งเอกชนเป็นอย่างไร?

1 ทุกวัน

4 ทุกไตรมาส (3 เดือน)

2 ทุกสัปดาห์

5 การใช้บริการแต่ละครั้งห่างกันนานกว่า 3 เดือน

3 ทุกเดือน

11. ส่วนใหญ่ระยะทางที่กิจการของท่านใช้บริการรับขนส่งสินค้าคือข้อใด ? (ตอบเพียงข้อเดียว)

- 1 ภายในจังหวัดเชียงใหม่
 2 ระหว่างเชียงใหม่กับจังหวัดอื่นในเขตภาคเหนือ
 3 ระหว่างเชียงใหม่กับจังหวัดอื่นนอกเขตภาคเหนือ
 4 ระหว่างกรุงเทพฯกับเชียงใหม่
 5 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

12. โดยปกติท่านเดินทางไปใช้บริการรับ/ส่งสินค้าของบริษัทขนส่งเอกชนโดยวิธีใด ?

- 1 ใช้บริการรับ/ส่งสินค้าด้วยตนเอง 3 ใช้บริการรับ/ส่งสินค้าโดยใช้รถรับจ้าง
 2 ใช้บริการรับ/ส่งสินค้าโดยใช้บริการ 4 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ของบริษัทขนส่ง

13. ปัจจุบันท่านใช้บริการขนส่งสินค้ากับบริษัทขนส่งเอกชนรายใดบ้าง ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	14. โปรดเลือกความถี่ของการใช้บริการขนส่งสินค้ากับบริษัทเอกชนในข้อ 13			
	ใช้บริการน้อยที่สุด	ใช้บริการน้อย	ใช้บริการมาก	ใช้บริการมากที่สุด
1 ☐ นิ่มซีเส็งขนส่ง				
2 ☐ เทพอำนาจขนส่ง				
3 ☐ นิสสันขนส่ง				
4 ☐ ค่วนเหนือขนส่ง				
5 ☐ โชคไพศาลขนส่ง				
6 ☐ สุวรรณไพศาลขนส่ง				
7 ☐ กุยขนส่ง				
8 ☐ เทพประทานขนส่ง				
9 ☐ เทพปิติขนส่ง				
10 ☐ ช้างเฮงขนส่ง				
11 ☐ บุญทัตขนส่ง				
12 ☐ เวียงพิงค์ขนส่ง				
13 ☐ เจริญชัยขนส่ง				
14 ☐ อ.ส่งเสริมขนส่ง				
15 ☐ เจริญทองขนส่ง				
16 ☐ แม่ไก่ขนส่ง				
17 ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....				

15. กรุณาประเมินการบริการของบริษัทขนส่งเอกชนต่างๆที่ท่านใช้บริการบ่อย 5 อันดับแรก
ในหัวข้อต่อไปนี้
- 1 หมายถึง ควรปรับปรุง 3 หมายถึง ดี
2 หมายถึง พอใช้ 4 หมายถึง ดีมาก

	บริษัท.....	บริษัท.....	บริษัท.....	บริษัท.....	บริษัท.....

1.การบริการของพนักงาน					
2.ความสะดวกในการรับ/ส่งสินค้า					
3.ความสะดวกด้านสถานที่จอดรถ					
4.ทำเลที่ตั้งของจุดรับ/ส่งสินค้า					
5.การรักษาความปลอดภัยของสินค้า					
6.ความรับผิดชอบในด้านต่างๆของ บริษัทขนส่ง					
7.ความตรงต่อเวลาในการขนส่ง					
8.ความรวดเร็วในการขนส่งสินค้า จากต้นทางถึงปลายทาง					
9.ความสม่ำเสมอในการให้บริการ (บริษัทขนส่งไม่หยุดบริการบ่อย)					
10.อัตราค่าบริการ					
11.ชื่อเสียงของบริษัทรับขนส่ง					
12.ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้บริหาร ของบริษัทขนส่งเอกชน					
13.อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆของผู้ใช้บริการขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกของเอกชน

16. ท่านคิดว่าอัตราค่าบริการรับขนส่งสินค้าที่เหมาะสมควรเป็นกิโลกรัมละเท่าไร?

- 1 กิโลกรัมละ 0.50 บาท 4 กิโลกรัมละ 1.50 บาท
2 กิโลกรัมละ 0.75 บาท 5 อื่นๆ(โปรดระบุ).....
3 กิโลกรัมละ 1 บาท

17. อัตราค่าบริการรับขนส่งสินค้าเป็นชิ้นควรอยู่ในอัตราชิ้นละเท่าไร?

- 1 ชิ้นละ 15 บาท 4 ชิ้นละ 30 บาท
2 ชิ้นละ 20 บาท 5 อื่นๆ(โปรดระบุ).....
3 ชิ้นละ 25 บาท

รายการชดใช้/ชดเชย	18. หากสินค้าของท่านเกิด ชำรุด เมื่อสินค้าถึงมือท่าน ท่านต้องการให้บริษัทขนส่งเอกชนชดใช้เป็นอะไร? (ตอบเพียงข้อเดียว)	19. หากสินค้าของท่านเกิด สูญหาย ท่านต้องการให้บริษัทขนส่งเอกชนชดใช้เป็นอะไร? (ตอบเพียงข้อเดียว)
1. ชดใช้เป็นเงินตามมูลค่าจริงของสินค้า		
2. ชดใช้เป็นสินค้าชนิดเดียวกัน จำนวนเดียวกัน		
3. ชดใช้ตามราคาที่ระบุในหน้าตัว		
4. ชดใช้ครึ่งราคาของมูลค่าจริงและนำสินค้าคืนไป		
5. อื่นๆ(โปรดระบุ).....		

20. ท่านต้องการให้บริษัทขนส่งเอกชนมีบริการเสริมอะไรบ้าง?	21. ท่านต้องการบริการเสริมในข้อ 20 มากน้อยเพียงไร?				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1 ☐ การประกันความเสียหายตามมูลค่าของสินค้า					
2 ☐ การกำหนดเวลาที่สินค้าถึงปลายทาง					
3 ☐ การบริการต้อนรับเมื่อสินค้าถึงมือผู้รับ					
4 ☐ การบริการบรรจุหีบห่อ					
5 ☐ การชำระค่าบริการด้วยบัตรเครดิต					
6 ☐ การชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ					
7 ☐ ให้ส่วนลดเงินสด					
8 ☐ รายการสมนาคุณแก่ผู้ใช้บริการ					
9 ☐ การบริการติดตามสินค้าจากต้นทางถึงปลายทาง					
10 ☐ การให้บริการ โกดังเก็บสินค้าชั่วคราว					
11 ☐ การบริการแจ้งล่วงหน้าวันหยุดบริการของบริษัทขนส่ง					
12 ☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....					

22. การเปลี่ยนแปลงทางด้านใดที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้บริการขนส่งสินค้าของกิจการของท่าน	23. กรุณาระบุผลกระทบต่อการใช้บริการขนส่งของท่านเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในข้อ 22 โดยการให้ลำดับคะแนนดังนี้ 1 = ส่งผลกระทบน้อยมาก 2 = ส่งผลกระทบน้อย 3 = ส่งผลกระทบปานกลาง 4 = ส่งผลกระทบมาก 5 = ส่งผลกระทบมากที่สุด				
	1	2	3	4	5
1 ☐ ราคาน้ำมันและแก๊สสูงขึ้น					
2 ☐ ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือลดลง					
3 ☐ ธุรกิจประสิทธิภาพการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตสินค้า					
4 ☐ ลูกค้าต่างมีความต้องการที่มีความหลากหลายและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น					
5 ☐ การปรับกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคให้มีผลบังคับใช้ครอบคลุมมากขึ้น					
6 ☐ การที่กระแสนิยมหรือแฟชั่นของสินค้าและบริการต่างๆ เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว					
7 ☐ การค้นพบเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต, โทรศัพท์ไร้สาย					
8 ☐ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย					
9 ☐ การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในชุมชนต่างๆ					
10 ☐ แต่ละครอบครัวมีบุตรน้อยลง, อัตราการหย่าร้างเพิ่มขึ้น ผู้หญิงออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น					
11 ☐ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษมากขึ้น					
12 ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

24. กิจกรรมของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการ รับ/ส่ง สินค้าหรือไม่ ?

1 ไม่มี

2 มี

25. ปัญหาในการรับส่งสินค้าของท่านได้แก่	26. ปัญหาแต่ละข้อแก้ไขโดย
1.ปัญหาคือ.....	1.แก้ไขโดย.....
2.ปัญหาคือ.....	2.แก้ไขโดย.....
3.ปัญหาคือ.....	3.แก้ไขโดย.....

*** ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ***

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายเกรียงศักดิ์ พิสุทธิบัณฑิต
วัน เดือน ปี เกิด	9 กันยายน 2515
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม ปีการศึกษา 2534 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2538
ประสบการณ์	พ.ศ. 2538 นักวิเคราะห์ บริษัทแมนเนเจอร์ อินฟอร์เมชั่น ซิสเต็ม จำกัด พ.ศ. 2539 – 2542 ผู้จัดการประจำสาขาเชียงใหม่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพอำนวยขนส่ง พ.ศ. 2543 – ปัจจุบัน ผู้จัดการประจำสาขาหนองคาย ห้างหุ้นส่วนจำกัดหนองคายรุ่งเจริญ